

Prvo zimovanje v južni Španiji 2023/24

Splet okoliščin je pripeljal do tega, da smo bili kar tri tedne v Tarifi

O tem, da bova z ženo Damjano enkrat zimo preživela na toplem, sva se že večkrat pogovarjala. Ob moji upokojitvi v začetku leta 2023 se za to še nisva odločila, saj sva imela še druge obveznosti, tudi do CCS-a. Zato je padla odločitev, da greva na špansko obalo sredi decembra in se vrneva sredi marca leta 2024. Pred tem sva opravila nekaj pogovorov s tistimi, ki so tam že bili in pridobila koristne nasvete. Žal je šlo pred odhodom vse narobe z avtomodom (ad), tako da je bil naš odhod že vprašljiv. Ker pa sta se nam za nekaj časa želela pridružiti prijatelja Suzana in Edi, ki sta najela kamper, smo vseeno odrinili, pa čeprav naš ad ni bil pripravljen za takšno potovanje.

Posebnega plana za potovanje nisem pripravil. Članica CCS-a Zdenka mi je sicer dala dnevnik njihovega potovanja pred letom dni, ki sem ga skopiral, potem pa pozabil prenesti na prenosni računalnik. Tako mi ga je kasneje poslal sin, ga pa nisem uspel prebrati skoraj do odhoda proti domu. Seveda sem se zanašal na park4night (p4n), kjer pa je polno lokacij za kampiranje ali postanek in je težko izbrati najprimernejšo. Kasneje mi je svoje obiskane točke poslal še prijatelj Vlado Ložak in član CCS-a Venčeslav Krašovec. Kljub temu je bilo kar težko najti prave destinacije, jih je namreč preveč. Sicer pa je najbolje koga povprašati in se sproti prilagajati, tudi glede na vreme in ostale potrebe kamperistov (voda, wc). K sreči je izven poletne sezone v Španiji povsod dovoljeno prespati in bivati, tudi tam kjer prometni znaki to prepoveduje, saj to uveljavljajo zgolj poleti, ko je polno turistov. Sam si ne želim, da bi moral kdaj biti tam v tisti gneči, na cestah, v mestih in na plažah. Sicer pa sva bila z Damjano v Španiji že dvakrat, enkrat leta 2007 na balonarskem festivalu v Kataloniji (Igualada) in leta 2015, ko sva šla na Portugalsko.

16.12.2023, sobota

Krško, Sežana – 179 km

Pred odhodom proti Španiji je šlo vse narobe. V četrtek, dan pred nameravanim odhodom, nisem mogel vžgati avtodoma, da bi ga premaknil na domače dvorišče in napolnil rezervoar z vodo. Popoldan je prišel mehanik Dejan in ga je s pomočjo busterja zagnal. Opravil sem krajšo vožnjo, da bi vsaj malo napolnil akumulator, se vrnil domov, natočil vodo, potem pa ugotovil, da tudi akumulator v bivalnem delu AD ne dela. Priklopil sem ga na elektriko in tako smo nadaljevali s pakiranjem. V petek sem zjutraj odšel v Sava avto, kjer so mi zamenjali zagonski akumulator, ki je bil še v garanciji, pa tudi zadnji akumulator je kazal, da se bo le prebudil. Tako smo nadaljevali s pakiranjem. Vendar tudi po več urah zadnji akumulator ni dal nič od sebe, ni se prižgal displej, ni delala razsvetljava... Zato sem v soboto dopoldan odšel na Log do prijatelja električarja Romana, kjer sva ugotovila, da daje zadnji akumulator le slabih 11 voltov, kar je seveda premalo za delovanje naprav in da je z njim nekaj narobe, čeprav je aplikacija kazala, da je z njim vse v redu. Zato smo tega odstranili in postavili starega, ki je bil v AD pred zamenjavo v mesecu maju, tudi star dve leti. Tako sem odšel domov, kjer smo ves popoldan pakirali in se zvečer odpravili do Sežane, do naših prijateljev Bože in Mirana. Po nekaj urah, ko smo želeli iti spat, sem ugotovil, da sem spet ostal brez elektrike in gretja. Zato je Miran do parkirišča potegnil kabel in smo noč preživel na elektriki in na toplem.

Zbirno meso ob polni mizi pri Rožmanovih

»Španska ekipa« pred odhodom iz Sežane

17.12.2023, nedelja

Sežana – 0 km

Zjutraj sem ugotovil, da smo Damjana in še dva psa – Viki in Oskar ponoči kljub priključki na elektriko ostali brez gretja. Kasneje je Miran ugotovil, da je prišlo do kratkega stika na mojem kablu, ki je bil »precvikan«. Potem se je lotil še inšpekcije drugih naprav. Ugotovil je, da kleme na zadnjem akumulatorju niso bile dovolj stisnjene in še nekaj drugih manjših težav, saj je prišlo tudi do puščanja vode na ceveh, ki gredo iz Trume, naprave za ogrevanje in gretje vode. Misleč, da bo zdaj težav konec, smo pri Rožmanovih imeli kosilo, potem pa čakali prijatelje Suzano, Edija in Bobija, da bi skupaj odšli do Španije. Po celodnevem pakiranju v sposojeni avtodom sta se zvečer le pojavila v Sežani, kjer smo se odločili, da na pot odrinemo zjutraj. Seveda smo tudi nazdravili in Boža je skuhala še večerjo, tako da smo bolj pozno odšli spat. Da bi prihranil plin smo se mi ogrevali z Miranovo elektriko.

18.12.2023, ponedeljek

Sežana, Mantova, Cremona – 367 km

Noč je minila mirno. Po zajtrku smo se le poslovili od Bože in Mirana in v Sežani zavili še v Lidl po nekaj hrane in na Petrol po gorivo. Nadaljevali smo po italijanskih avtocestah, mimo Benetk do Mantove, kjer smo se utaborili na velikem parkirišču pri postajališču za avtodome (pza), ki pa je zunaj mesta **45.153533, 10.691936**. Tu smo imeli glavni obrok, ki ga je seveda pripravila Suzana. Po lepem sončnem zahodu smo v mraku nadaljevali do Cremona, kjer smo imeli plan, da prespimo. Izbral sem parkirišče skoraj v samem centru mesta, kjer sva z Damjano ob povratku iz Portugalske leta 2015 že prenočevala **45.137739, 10.036444**. Skupaj smo si ogledali mesto, ki slovi po veliki katedrali in najboljših izdelovalcih violin. Ponoči se je izkazalo, da tudi zamenjani akumulator ni več dober in bo potrebno kupiti novega. Tako smo se zjutraj zbudili pri 12 stopinjah Celzija, znotraj ad seveda, ne zunaj. A smo preživeli.

Mogočna katedrala v Cremoni

Mesto je bilo praznično okrašeno

19.12.2023, torek

Cremona, Camarque – 670 km

Zjutraj sem kolebal, ali se vrniti v Sežano in rešiti težave z elektriko v mojem ad ali kupiti nov akumulator in nadaljevati pot. Potem sem poklical Cvetkota Milefiorija, ki je bil že v Španiji in se dogovoril, da mi bo on pogledal, kaj je narobe v mojem ad in naj čimprej pridem do njega. Suzana je po telefonu poklicala še enega italijanskega prijatelja, če slučajno ve za kakšnega električarja, ki bi mi lahko kako pomagal. Potem smo sklenili, da naredimo čim več kilometrov in pridemo do našega rešitelja – Cvetkota.

Ves dan smo se vozili po italijanskih avtocestah, vmes smo jo popoldan zapustili, da bi napolnili rezervoarja z gorivom in se malo okrepčali. Potem smo le prevozili francosko mejo in se v mraku in ponoči v veliki gneči prebijali skozi avtoceste na Azurni obali. Nato pa nadaljevali do kraja Saintes Maries de la Mer v naravnem parku Camarque, kjer naj bi bil en pza z elektriko.

Tega smo najprej zgrešili, našli drugega ob obali, ki ni imel elektrike, potem pa našli tudi tistega, ki smo si ga zadali za cilj **43.455331, 4.427480**, a se je izkazalo, da tudi tam ni elektrike. Tako nas je čakala še ena noč brez ogrevanja. Tudi to smo v družbi naših dveh kosmatincev nekako preživeli.

20.12.2023, sredo

Camarque, Vinaros – 610 km

Zjutraj smo si na hitro ogledali okolico kraja, ki slovi po avtohtonih konjih. Potem smo se ob velikih močvirnatih poljih ustavili pri čredi konj in poslikali še žerjave, ptiče seveda. Ko smo krenili na pot, je moj ad začel močno škripati. Damjana je rekla, da je bilo podobno kot takrat, ko so šle zavorne ploščice. Škripalo je kar nekaj časa, vzroka seveda nismo odkrili, potem pa ponehalo. Pred vstopom na avtocesto smo še natočili gorivo in to po 1,31€ za diesel. Do Lidla nam ni uspelo priti, saj je to omogočeno le tistim do 2,2 metra višine. V Španijo smo vstopili ob 15. uri. Vozili smo po brezplačnih avtocestah. Pred Barcelono smo na parkirišču naredili krajši počitek. Potem smo padli v gnečo pri glavnem mestu Katalonije in nadaljevali proti našemu izbranemu cilju. Že v Franciji nas je spremljal močan veter, pa tudi zvečer v Španiji so bili sunki vetra zelo močni, da sem se bal, da mi bo odtrgalo nove sončne celice. Po stresni nočni vožnji smo nekaj pred deseto uro le prispeli do zasebnega pza -ja v kraju Vinaros **40.512589, 0.507303**. Tu je bilo potrebno poklicati lastnico, ki nam je dala kodo od ključavnice, da smo lahko vstopili. Čakal nas je elektro priključek, pa tudi oskrba s pitno vodo in praznjenje wc-ja in odpadne vode. To smo seveda opravili zjutraj. Zvečer je po večerji, ki smo jo seveda imeli v ad od prijateljev, saj v našem ni prostora za štiri ljudi, Suzana razrezala brezglutensko torto, saj je imela v začetku decembra rojstni dan.

Kamarški konji

Torta za Suzanin rojstni dan

21.12.2023, četrtek

Vinaros, San Juan de los Terreros – 499 km

Zjutraj smo si na hitro ogledali lep turističen kraj, jaz sem naredil še nekaj slik z dronom, potem pa smo napolnili vodo in izpraznili wc ter odpadno vodo in odšli na pot. Poiskali smo še črpalko in spet ugodno tankali za 1,36€. Ves dan smo se vozili po avtocestah (ac), pozno popoldan pa smo se ustavili na Repsolovi črpalki, kjer pa se ni dalo kupiti španskih jeklenk za plin. Nadaljevali smo po manj prometnih cestah ob čudovitem sončnem zahodu. Zvečer smo le prispeli do plaže Bella Vista pri kraju San Juan de Terreros **37.351261,-1.678668**, kjer nas je pričakal mojster Cvetko. Zvečer smo pri Suzani in Ediju vsi skupaj (tudi Cvetko in Cvetka) imeli še skupno večerjo, ki jo je tudi tokrat pripravila Suzana. Jaz sem svoj ad priklopil na elektriko od Cvetkota, tako da smo noč spet preživeli na toplem.

Pogled na obrobje Vinarosa z zraka

Na cilj smo prispeli po sončnem zahodu

22.12.2023, petek

San Juan de los Terreros – 0 km

Zjutraj je Cvetko pripravil krompirjevo pogačo po tradicionalnih španskih receptih. Potem sva s štirikolesnikom odšla v bližnji Aquilas, kjer sem kupil nov akumulator Varta 105A/h. Šla sva še v bližnji Lidl po nekaj hrane, potem pa zaman iskala črpalko, kjer bi lahko kupil še plinsko bombo. Popoldan je Cvetko pripravil pravo špansko paeljo z morskimi sadeži in drugimi mesnimi dobrotami. Potem sva z Edijem s štirikolesnikom odšla do bližnjega opuščene rudnika, kjer so leta 1999 odkrili velikanski kristal, ki so ga poimenovali Geoda grande. Karte po 22€ sva kupili za naslednji dan, potem pa se zapeljala še do bližnjega golf igrišča in skozi San Juan de Terreros do našega začasnega prebivališča na koncu tega turističnega mesteca. Zvečer smo spet zaključili pri Suzani, ki se je ves večer trudila speči palačinke iz Damjanine brezglutenske moke. Niso bile najlepše, smo jih pa vseeno pojedli in zalili z vinom iz domačih zalog.

Cvetko je pripravil krompirjevo pogačo...

... za kosilo pa še špansko paeljo

23.12.2023, sobota

San Juan de Terreros – 0 km

Ponoči smo ostali še brez Ininega plina, tako da smo jutro pričakali bolj na hladnem. Po zajtrku smo s Cvetko in Cvetkotom odšli v mesto, kjer smo se posladkali s čurosi (flancatom podobni slaščici). Potem smo se po lepi in široki promenadi vrnili v naš »kamp«. Od tu smo s Suzano in Edijem z njihovim ad odšli na ogled rudnika, v katerem je Geoda grande. Ta je v bližini kraja Pulpi. Na ogledu nismo smeli imeti ne telefonov, ne fotoaparatorov, nas je pa vodič vseskozi slikal in te slike smo potem lahko ob povratku odkupili (po en evro na osebo v digitalni obliki). Še tri evre pa smo doplačali za vodenje v angleščini preko slušalk. Potem smo se skozi San Juan vrnili na obalo. Medtem je Cvetko odšel s svojim ad v Aquilas in napolnil mojo jeklenko z

lpg-jem (21€). Popoldan sta nas zapustila Suzana in Edi, ki sta šla malo po svoje, mi pa smo ostali, da uredimo še nakup španske plinske jeklenke in vidimo, če je z novim bivalnim akumulatorjem vse v redu. Cvetko namreč obvlada vse, zato ima tudi vzdevek Tavžentroža (v malce prirejeni italijanščini seveda - Milefiori). Zvečer smo se skupaj sprehodili ob obali do velikega in lepo urejenega turističnega naselja.

Priprava španskih čurosov

Na ogledu Geode grande

24.12.2023, nedelja

San Juan de Terreros – 0 km

V nedeljo so Damjana in oba Cvetkota po zajtrku spet odšli na dvokilometrski sprehod v San Juan. Jaz sem šel tja raje s štirikolesnikom, saj je bila tam namreč tržnica, kjer prodajajo marsikaj. Nakupili smo nekaj hrane, obuval in še česa, popili pijačo v bližnjem baru in se malo posončili na njihovi terasi. Potem smo nadaljevali s sončenjem pri avtodomih. Zvečer smo se spet sprehodili do mesta, kjer smo hoteli doživeti božični večer, pa razen praznične razsvetljave ni bilo nič posebnega. Zato smo se vrnili nazaj in v svoje ad.

25.12.2023, ponedeljek

San Juan de Terreros – 0 km

Na Božični dan seveda nismo pretiravali. Dopoldan smo se nastavliali soncu pri kamperjih, popoldan pa smo spet odšli v mesto. Spet na teraso bara, ki smo ga že dan prej obiskali. Bilo je kar precej ljudi, saj je bil praznik, vreme pa lepo. Tokrat nas je stregla natakara, ki pa mi ni znala prinesiti radlerja, čeprav sem ga prejšnji dan tu dobil in tudi spil. Sam sem pričakoval, da znajo Španci vsaj v turističnih krajih več angleško, pa temu ni tako. Kaže, da se bomo mi prej naučili španščine kot oni angleščine. Očitno jim tega ni treba, saj imajo špansko govorečih gostov verjetno dovolj, za ostale pa jim očitno ni mar.

Ob turističnih naseljih rastejo še nova

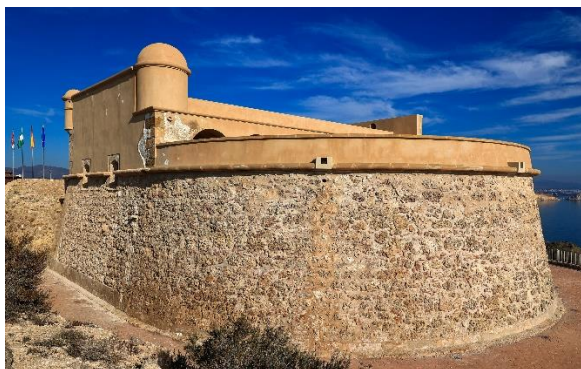

Pogled od zgoraj na San Juan de Terreros

26.12.2023, torek

San Juan de Terreros, Mojacar, Retamar – 121 km

V torek je padla odločitev, da se le malo premaknemo iz San Juana. Tako smo s Cvetko in Cvetkotom najprej obiskali grad, ki se dviga nad mestom San Juan. Še prej smo se ustavili pri lokalnem izdelovalcu keramike, ki ima marsikaj na svojih prodajnih policah. Za 1,29 € smo napolnili še rezervoarje ad, potem pa krenili do kraja Mojacar. Tu sem na bencinski črpalki Cepsa le uspel kupiti plinsko jeklenko, v železnini v mestu pa še potreben adapter za naše plinske priključke. Skozi slikovito mestece - njegov turistični del - smo se zapeljali do plaže, ki je malo ven ob neki trdnjavi **37.079455, -1.850472**. Tu sta Damjana in Cvetko skupaj pripravila tuno, ki smo jo z užitkom pojedli. Nato smo se zapeljali do starega dela mesta, ki je na hribu in uspeli parkirati na večjem parkirišču, kjer niso več pobirali parkirnine. Potem smo se z liftom dvignili v njegovo središče, ki je bilo polno ljudi in zelo lepo okrašeno. Ulice ozke, polne trgovin in lokalov, manjši trg, kjer smo popili kuhano vino in bili deležni tudi umetnega snega. Potem smo se vrnili do avtodomov, kjer sem ugotovil, da nimam več interneta in da mi google navigacija ne dela več. V temi smo potem nadaljevali do kraja Retamar, kjer smo ponoči skušali izprazniti odpadno vodo in kasete, a nam to ni uspelo. Tako smo se utaborili na parkirišču ob obali **336.831399, -2.312844** in tam v miru prespali.

Gradiček nad San Juanom de Terreros

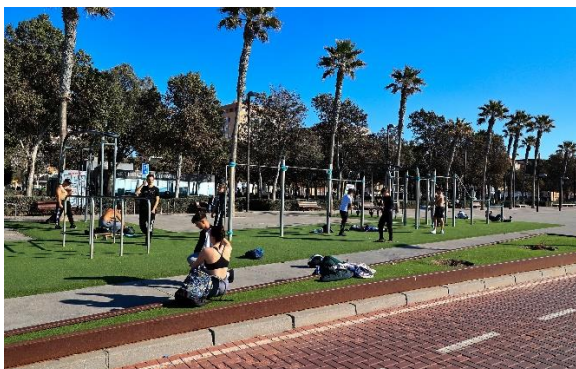
Tudi Mojacar je bil praznično okrašen

27.12.2023, sredo

Retamar, Almeria, Almunecar, Malaga – 273 km

Zjutraj je najprej Damjana nato pa še jaz opravila sprehod po obali z našima Viki in Oskarjem. Potem smo izpraznili odpadno vodo in kasete na eni od bencinskih črpalk in krenili do velikega parkirišča v Almeriji **36.82927, -2.445169**. Od tu smo nadaljevali peš in najprej zavili v manjši lokal na slikoviti mestni obali, kjer smo se odžejali, Cvetko pa se je še dodatno okrepčal. Nato smo dodobra prečesali dolgo obalo vse do nekdanjega železniškega nadvoza, ki je vodil do пристanišča. Ta je zdaj opuščen, na njem je sprehajalna steza, ki sta jo Damjana in Cvetko prehodila, midva s Cvetko pa sva raje obsedela na klopci in uživala v prijetnih sončnih žarkih. Potem smo se vrnili do ad, kjer smo se poslovili, saj sta nas že čakala naša prijatelja. Poiskal sem še pipo, kjer je bilo mogoče napolniti rezervoar z vodo in natočiti pitno vodo za kuhanje. Potem sva si hotela ogledati še katedralo v starem delu mesta, kjer pa v ozkih uličicah nisem našel praznega parkirišča, tako smo to prepustili za kakšno drugo priložnost. Iz Almerije smo krenili v kraj Almunecar, za katerega naj bi mi Edi

poslal koordinate. Kraj je res lep, poln turistov, vendar me je navigacija vodila nekam v hrib in to po enosmerni cesti. Ko sem hotel obrniti avto, pa se je zapletlo, saj je bil ovinek strm in me je samo odnašalo proti parkiranim avtomobilom, ob tem pa sem uničeval sklopko, da je grdo smrdelo. Potem so mi na pomoč priskočili pešci, še en voznik je umaknil svoj avto, prišla je policija, ki pa me ni kaznovala, ampak pomagala, da sem ad obrnil in zapustil kraj, kjer seveda ni bilo Edija in Suzane. Bila sta namreč v Malagi. Do tam pa je bilo še nekaj km. Zato smo se ustavili na eni od črpalk na avtocesti (ac), kjer smo povečerjali, potem pa po temi nadaljevali do Malage in velikega parkirišča **36.648455, -4.474867**, kjer sta nas že čakala naša prijatelja in naš Bobi.

V Almeriji je dobro poskrbljeno za rekreacijo

Del nekdanje železnice je zdaj promenada

28.12.2023, četrtek

Malaga - 0 km

Zjutraj je Damjana sprehodila naša dva kosmatinca po peščeni obali, ki so jo okupirali jahači na konjih. Plačal sem 2€ za parkiranje, potem pa smo peš odšli do bližnjega nakupovalnega centra, kjer je tudi železniška postaja in vozi vlak do samega središča Malage. Ob cesti smo videli in slišali veliko zelenih papig, ki tam očitno prebivajo. Karte za vlak nam ni uspelo kupiti na vstopni postaji, zato smo morali to storiti na končni, če smo želeli zapustiti postajo železnice. Od tu smo nadaljevali do enega od lokalov, ki nosi ime po Suzani, zato smo se seveda ustavili v njem in spili kavo.

Glavna ulica v Malagi

Trdnjava Alcazaba se dviga nad mestom

Od tu smo šli proti središču mesta in pri tem srečali eno skupino slovenskih turistov iz Šentjurja. Za obisk Picassojevega muzeja bi morali prej preko spleta kupiti karte, kar

seveda nismo, tam pa nam tudi ni uspelo. Zato smo šli do naslednjega lokala pod gradom, kjer smo kar nekaj časa posedali. Potem smo se odločili za obisk te trdnjave (Alcazaba), s katere je lep razgled na samo mesto in пристanišče. Po spustu do obale smo imeli še kosilo oziroma večerjo v eni od restavracij, kjer so ostali poskušali morske dobrote, sam pa sem se odločil za okusen iberijski svinjski zrezek. Z vlakom smo se potem vrnili do ad, sprehodili naša dva psa, se družili v ad in utrujeni zapali.

29.12.2023, petek

Malaga, Torreguadiaro, La Linea de la Concepcion – 130 km

Utrujenost je očitno naredila svoje, tako da se midva z Damjano zjutraj nisva mogla dvigniti iz postelje pred enajsto uro. Zato sta Suzana in Edi odšla v bližnji nakupovalni center in bi se dobili pred Gibraltarjem. Midva sva kasneje, ko je Damjana naredila še sprehod s psi po plaži, le krenila na avtocesto proti Gibraltarju. Vmes smo se slišali s prijateljema, ki sta se kar precej časa zadržala v šopingu. Tako sva skrenila s ceste in se ustavila na prelepem parkirišču pri kraju Torreguadiaro **36.297445,-5.272060**. Po sprehodu po plaži in čiščenju ad, smo že odpeljali s parkirišča, ko sta se tam pojavila naša Koprčana Edi in Suzana, ki sta iskala črpalko. Potem smo skupaj nadaljevali do same meje z Gibraltarjem. Najprej smo se ustalili na skoraj povsem praznem parkirišču na obali **36.158884,-5.338774** v La Linea de la Concepcion. Jaz sem se še zapeljal z Yamaho po mestu, potem pa smo se sprehodili po obali in mestu. Ker smo bili opozorjeni, da tam naj ne bi parkirali, smo se zvečer premaknili v velik pza v marini **36.156343, -5.355083**.

Zelo lepo parkirišče pri Torreguadiaru

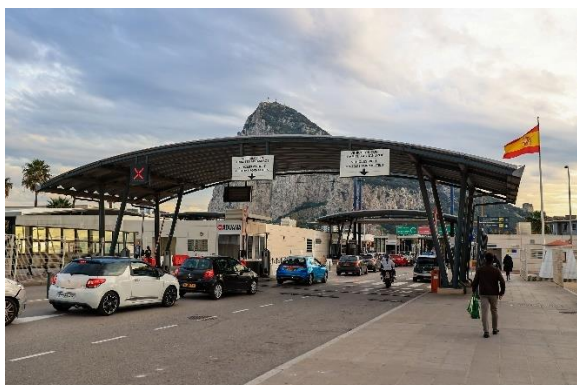
Krožišče v La Linea de la Concepcion

30.12.2023, sobota

La Linea de la Concepcion, Gibraltar, La Linea, Tarifa – 51 km

Zjutraj smo se peš odpravili do mejnega prehoda in potem v Gibraltar. Na španski strani smo kupili karte za gondolo, ki naj bi vključevala tudi avtobusni prevoz do tam. Vendar tega posebnega avtobusa nismo dočakali, zato smo šli z lokalnim avtobusom do središča mesta. Potem smo več kot dve uri čakali, da smo se z gondolo povzpeli na hrib, od koder je lep razgled, slovi pa tudi po zanimivih opicah. Še pred tem mi je moj operater sporočil, da sem zapravil vse podatke za prenos izven EU, saj je Gibraltar pod angleškim protektoratom in ni več naš. Tako sem bil ob 65€, saj sem pozabil izključiti prenos podatkov na telefonu. Na Mont of Gibraltar smo najprej zavili v restavracijo, se okrepčali, potem pa sva midva z Damjano lovila opice. Suzana in Edi sta »prešvercala« Bobija, vendar je bilo zanj med opicami prenevarno, zato sta

prej odšla v mesto. Ko smo se spet našli, smo malo posedeli v bližnjem botaničnem vrtu, potem pa se z lokalcem vrnili do meje in peš do pza-ja. Tam sta nas že nestrpno čakala naša dva kosmatina in presenečenje v ad. Oskar se je verjetno zaradi predolgega čakanja malce ponečedil. Ker se nam je čas v pza iztekal, smo še na hitro izpraznili vodo in wc ter se oskrbeli s svežo vodo. Potem smo krenili do Lidla, kjer smo se oskrbeli še z nekaterimi stvarmi za silvestrski večer, potem pa v temi krenili do Tarife. Tam smo malce iskali primerno parkirišče, potem pa se le ustalili v ulici pri nogometnem stadionu **36.023480, -5.614876**. Mesto je bilo polno avtodomov, ki so bili parkirani povsod, nekateri tudi v pza-ju.

Mejni prehod med Španijo in Gibraltarjem

Največja atrakcija v GBZ so seveda opice

31.12.2023, nedelja

Tarifa – 12 km

Dopoldan smo peš krenili na ogled mesta. To je res lepo in je bilo polno turistov. V starem delu mesta smo posedeli v eni od slaščičarn, potem pa šli še do trdnjave in po neskončni plaži do ad. Od tam smo se popoldan le prestavili nekaj kilometrov iz mesta v Camp Rio Jara **36.042453, -5.629913**. Še prej smo zavili v kamp Pena, kjer pa ni bilo prostora. V kampu smo se seveda najprej priključili na elektriko, saj sta imela tudi prijatelja že nekaj dni težave s praznjenjem bivalnega akumulatorja, ker njun najeti ad ni imel sončnih celic. Potem sta Suzana in Damjana pripravili silvestrsko večerjo, ki smo jo seveda zalili še primorskim rosejem, ob polnoči pa še z radgonsko zlato penino. Nekaj po eni uri smo odšli spat, saj v kampu ni bilo nobenega silvestrovanja, razen zasebnih kot je bil naš.

Staro mestno jedro v Tarifi

Na obali je manjša trdnjava in velika riba

Pred zaključkom leta sem opravil še obračun. Tako smo do konca leta na tem potovanju do in po Španiji opravili 2910 km in 16 nočitev. Sicer pa sva midva z Damjano v letu 2023 naredila kar 21.221 km in 84 nočitev, največ – skoraj polovico - seveda na potovanju po Skandinaviji.

Kamp Rio Jara pri Tarifi

Na poti v Cadiz so številna polja vetrnic

1.1.2024, ponedeljek

Tarifa, San Fernando – 95 km

Iz Tarife oziroma kampa Rio Jara smo opoldan krenili naprej, da nam ne bi zaračunali še ene nočitve. Za to sva midva brez elektrike in enim psom za kampiranje plačala 30€. Peljali smo se po malce slabši cesti mimo številnih vetrnic proti Cadizu, vendar je bil naš cilj pred tem mestom. Tako smo se utaborili na velikem parkirišču v naravnem parku pri San Fernandu **36.426253, -6.227571**. Popoldan smo se mi4 v močnem vetru sprehodili po obali, se potem sončili pred ad in seveda tudi nekaj pojedli in spili v čast novega leta. Zvečer pa smo se kmalu razšli in šli počivat, saj se je zunaj močno shladilo, ker je pihal hladen veter.

Plaža pri San Fernandu

Prelep sončni zahod ob Atlantiku

2.1.2024, torek

San Fernando, Cadiz, Puerto Real – 35 km

Dopoldan smo se odpravili proti Cadizu, kjer smo v samem mestu zaman iskali prosto parkirišče. Mesto je bilo povsem zabasano z avtomobili, ulice pa ozke in težko prevozne. Potem pa nam je le uspelo najti parkirišče pred samimi vrati v mesto ob obali **36.524536, -6.289035**. S težavo nam je uspelo plačati zelo majhno parkirnino, potem pa smo se sprehodili do središča mesta in se za precej časa utaborili na terasi lokala pri mogočni katedrali. To sta si Damjana in Suzana tudi ogledali, midva z

Edijem pa sva s psi ostala na lokaciji. Jaz sem naročil še eno lokalno jed, ki mi je na sliki delovala kot nekakšen »prebranac«, a se je potem izkazalo, da so bili vampi, ki jih sam ne maram in jih je moral pojesti Edi. Popoldan smo se sprehodili po mestu, si ogledali ribjo tržnico, ki pa so jo že zapirali. Potem smo se utaborili v bližnji restavraciji in v miru uživali v dobrem kosilu. Pozno popoldan smo se vrnili do avtodomov in vsak zase nadaljevali do pza -ja v mestu Puerto Real **36.533840, -6.183469**. Tu sta prijatelja izpraznila vodo in wc, potem pa smo še enega spili. Suzana in Edi sta potem nadaljevala do Seville, saj sta želela obiskati še Portugalsko in Vigo v Španiji, kjer tudi tako kot onadva gojijo morske školjke.

Mogočna katedrala v Cadizu

Ekipa zadnji dan skupaj v Cadizu

3.1.2024, sreda

Puerto Real, Jerez, Rota, Puerto de Santa Maria – 125 km

Prespala sva na mestnem pza-ju, v miru in z več avtodomi. Potem smo krenili po ac proti dirkališču Angel Nieto v kraju Jerez **36.712240, -6.035737**, kjer so že trenirali nekateri motoristi. Sicer ni bilo kaj prida obiskovalcev. Ker je bil dostop omejen zgolj na glavno tribuno, sem hotel poslikati še z dronom, kar pa je strogo prepovedano. Potem sem iskal še druge vhode, vendar z ad ni šlo nič bližje. Zato smo nadaljevali nazaj proti morju v kraj Rota. Tu smo se najprej ustavili na manjšem parkirišču ob parku. Nato odšli do večjega parkirišča **36.639582, -6.391778**, kjer je zraven tudi pza **36.638311, -6.391306** z delno oskrbo, brez elektrike. Sprehodili smo se po plaži, potem pa odšli v naslednji kraj Puerto de Santa Maria in se utaborili na velikem parkirišču pri izlivu reke **36.585428, -6.236063**.

Dirkališče Angel Nieto v Jerezu

Še ena dolga peščena plaža v kraju Rota

Jaz sem odšel s štirikolesnikom po mestu, polnem enosmernih ulic, tako da sem se težko premikal. Srečal sem tudi kolednike in štiri kralje, veliko vrsto pred trdnjavo in poslikal še več znamenitosti. Damjana se je s psi sprehodila po nasipu, zvečer pa smo šli vsi skupaj še po lepo urejeni promenadi ob obali.

Ena od stavb v Puerto de Santa Maria

Še nočni sprehod po mestu PdSM

4.1.2024, četrtek

Puerto de Santa Maria, Puerto Real, Cadiz, San Fernando – 55 km

Zjutraj smo kot ponavadi malo dlje poležali. Vreme je bilo oblačno, zato je padla odločitev, da obiščemo javno pralnico. Ta je bila v mestu in je bilo težko najti parkirno mesto. A nam je uspelo, prav tako je bilo potrebno poiskati drobiž. Pranje in sušenje perila je trajalo kar dve uri. V tem času sem jaz sprehodil pse po bližnjem parku, se okrepčal s kebabom, bil deležen še ene malo večje trikraljevske povorke z godbo, ki jo je varovala kar policija. Potem smo krenili do Puerta Real, kjer sem na pza-ju izpraznil wc, potem pa smo po poljskih poteh in preko znamenitega visečega mostu zgrajenega leta 1812 odšli do Cadiza, kjer sem želel poslikati še surferje na valovih. Zaradi slabega vremena in premajhnih valov jih skorajda ni bilo. Tako smo nadaljevali do že znanega parkirišča pri San Fernandu. Tu smo se zvečer sprehodili po nekdanji zelo veliki ribogojnici, ki je zdaj zapuščena. Ponoči je močno pihalo in je kar predstavljalo naš ad.

Prvič v španski javni pralnici v PdSM

Most v Cadizu je bil zgrajen leta 1812

5.1.2024, petek

San Fernando, Conil de la Frontera – 47 km

Iz San Fernanda smo se premaknili do enega kmečkega turizma, da bi napolnili akumulator in računalnik, a je bilo bolj čudno. Zato smo krenili naprej v Conil de la

Frontera. Najprej smo se ustavili na manjšem parkirišču ob velikem skalnem klifu **36.294519, -6.113644**. Potem smo se z ad zapeljali do manjšega parkirišča nad obalo **36.290840, -6.108992**, katero smo seveda tudi prehodili. Potem pa smo odšli še v stari del mesta in parkirali na obali blizu samega centra **36.28221, -6.100021**. Tega smo si pred večerom tudi ogledali. Bilo je lepo okrašeno, polno ljudi, ki so verjetno pričakovali procesijo treh kraljev. Ker je močno pihalo, smo odšli do ad, iz katerega pa se Damjani ni dalo več ven, saj se je že slabo počutila. Tako smo tam tudi prespali. Ponoči se je iz enega lokala slišala celo glasba, nekaj mladih se je zbralo na parkirišču, sicer pa je bilo dokaj mirno, a precej vetrovno.

Klif na plaži pri Conil de la Frontera

Conil v pričakovanju Svetih treh kraljev

6.1.2024, sobota

Conil, El Palmar de Vejer, Los Canos de Meca – 31 km

Ponoči je Damjana zakuhala in dobila vročino. Zato sem zjutraj moral zgodaj vstati zaradi psov, potem pa sem počakal še na prelep sončni vzhod. Dopoldan sem še enkrat sprehodil pse po peščeni plaži, potem pa me je poklicala Damjana, da so nas obiskali policisti in nam v angleščini dali vljudno vedeti, da je to parkirišče le za osebne avtomobile. Zato smo odšli še do velikega parkirišča **36.280953, -6.098758**, ki sta ga za nočitev uporabila Irena in Vlado Ložak, a je bilo tudi tam prepovedano za ad, čeprav jih je bilo kar veliko tam. Krenili smo dalje do surferske plaže El Palmar de Vejer, kjer je ob obali prav tako prepovedano parkirati z ad, pa tudi sicer ni kaj prida prostora. Je sicer nekaj plačljivih parkirišč in tudi pza-jev. Plaža je bila polna surferjev, ki so se šele učili jahanja valov, pa tudi številni lokali so bili dobro obiskani.

Eden redkih mojih sončnih vzhodov

El Palmar de Vejer je surferski raj

Mi smo krenili v sosednji kraj Los Canos de Meca in se na parkirišču **36.189263, -6.025539**, ki je sicer samo dnevno, dogovorili, da lahko prespimo (to nas je stalo 9€). Ker je bil lep dan, sem s štirikolesnikom odšel nazaj do El Palmarja, poslikal surferje in okoliška polja, krave in konje. Potem sem šel še na drugo stran in se vrnil na parkirišče pred tem pa odkril še lep pza **36.189352, -6.021396**, ki pa je bil polno zaseden. Potem sem po veliki peščeni plaži sprehodil še psa, s katerima sem odšel do bližnjega svetilnika Trafalgar. Na plaži je bilo polno surferjev ki pa so za razliko od tistih v El Palmarju, že bolj obvladovali valove s svojimi deskami.

Jezdenje na valovih v Los Canos de Meca

Svetilnik Trafalgar v Los Canos de Meca

7.1.2024, nedelja

Los Canos de Meca, Barbate, Facinas– 52 km

Iz Los Canosa smo dopoldan krenili naprej do Barbata. Tamkajšnji pza v marini **36.183658, -5.935565** nam ni bil všeč, saj je ograjen z betonskim zidom. Zato smo se za kratek čas utaborili na parkirišču ob obali **36.185528, -5.915798**. Tu sem iskal prostor, kjer naj bi natočili vodo in se lahko celo stuširali, a je bil zaprt. Mesto je bilo polno sprehajalcev, saj je bila nedelja in res lepo urejeno, vse v belem. Potem smo se prestavili na veliko makadamsko parkirišče ob reki **36.191825, -5.915547**, od koder sem sam odšel z Grizlijem po zanimivem mestu. Potem ko sem pred trem že dvakrat hotel napolniti gume na ad, a obakrat neuspešno, sem zavil še na bencinsko črpalko Cepsa, kjer mi je prijazen lastnik obljubil, da bo to on uredil. In res mi je potem napolnil gume, ki so vse že imele premalo pritiska v njih. Damjana je še vedno poležavala, zato smo odšli naprej.

Barbate je res slikovito mesto.

Tu je kaj videti – tudi leseno barko na hiši

Z glavne ceste, ob kateri je na stotine vetrnic, smo zavili v manjši kraj na hribu Facinas. Tu sem skušal napolniti vodo na dveh mestih, a je bilo predaleč, da bi poleg plastenk napolnil še ad. Zato smo odšli nazaj do vasice in se utaborili na prekrasnem pza-ju **36.150242, -5.707462**. Tu je bilo vse za ad, razen elektrike. Prostor ima sicer le tri parkirišča za ad, nas je bilo pa kar deset. Je pa zraven nogometnega igrišča in manjšega bazena. Ker je bil še dan, sem se s štirikolesnikom skozi prijetno vasico odpeljal na hrib do izvira vode, kjer jo točijo predvsem domačini. Jaz sem napolnil le eno plastenko s 6 litri, mlad par, ki mi je prijazno odstopil dostop, pa je imel kar 12 plastenk po 8 oziroma še več litrov. Odšel sem še do bližnje hidroelektrarne, kjer je dostop prepovedan, potem pa nazaj do pza-ja, kjer smo si privoščili čiščenje in tuširanje.

V hribih se ukvarjajo z ovčerejo

Facinas je zanimiva gorska vasica

8.1.2024, ponedeljek

Facinas, El Bolonia (Lentiscal) – 24 km

Zjutraj smo še malo poležavali, saj je bilo na pza-ju polno avtodomarjev, ki so prišli točit vodo in praznit odpadne tekočine. Tudi mi smo se oskrbeli s pitno vodo in potem odšli naprej do plaže oziroma kraja Bolonia, ki je tik ob kraju El Lentiscal. Tu smo hoteli parkirati ob morju, a je bilo Ložakovo parkirišče že zasedeno s tremi ad. Zato smo potem odšli v vas in se parkirali tik ob glavni cesti **36.086899, -5.767140**, kjer je bilo že precej ad. Popoldan smo se sprehodili po dolgi peščeni plaži in sipinah, ki se dvigajo visoko v hrib. Do vrha seveda nismo šli, saj je bila že pot do vznožja preveč naporna, tako po pesku kot urejenih lesenih potkah. Proti večeru sem si kraj in bližnjo okolico ogledal še s štirikolesnikom. Ker je bil ponedeljek, je bil vstop v rimsko najdišče Bolonia seveda zaprt.

Sončni zahod v El Bolonia

Na potovanju smo imeli le štiri deževne dni

9.1.2024, torek

Bolonia – 0 km

Vremenska napoved vremenoslovcev se je žal uresničila, saj je ves dan deževalo. Tako smo redke pavze med močnimi in malo manj močnimi nalivi izkoristili za sprehod psov, sicer pa smo bivakirali v ad. Zunaj je bilo vse na vodi, močno je tudi pihalo. Zato smo se odločili, da nima smisla nadaljevati, saj je deževalo povsod in še nekdanje rimsko mesto smo si želeli ogledati. Zato smo tudi ostali v Boloniji, ki najbrž nosi ime po italijanskem mestu Bologna, če se ne motim.

Ostanki rimskega mesta Bolonia

Vlečna služba nas je odpeljala v Tarifa

10.1.2024, sreda

Bolonia, Tarifa – 17 km

Dopoldan smo se z ad zapeljali po vasici, da še Damjana vidi, kje smo sploh bili. Potem smo odšli do ostankov rimskega mesta **36.090436, -5.770219**. Vstop je brezplačen, saj so ga očitno uredili z evropskimi sredstvi. Od tu smo nadaljevali po ac. Te so ob zahodni obali ob Atlantiku nekoliko slabše kot drugod, kjer smo bili. Tako sem zapeljal čez eno diletacijo. Močno je počilo in ad je začel močno ropotati. Mislim sem, da sem presekala gume, zato sem ustavil. Ugotovil sem, da so gume cele in da je očitno kaj drugega narobe. Tako sem opazil, da je raztrgana plastika pod motorjem in da je počena tudi listnata vzmet na ad. Poklical sem prijatelja Andreja, ki mi je svetoval, da se skušam premakniti. Ker je še vedno močno škripalo in cvililo sem se ustavil na bližnjem parkirišču pri restavraciji Olivo in pri odcepu za plažo Punta Paloma **36.078358, -5.690802**. Od tu sem poklical asistenco, da mi zagotovi vlečno službo, ki sem jo čakal kar štiri ure. Ko se je le pripeljala, smo ad naložili na tovornjak. Pričakoval sem, da šofer ve, kam me more odpeljati, da rešimo zadevo, a je ta hotel, da mu sam povem, kam bi rad šel do mehanika oziroma servisa. Seveda nisem imel pojma, želel sem le, da bi bilo to v 10 km oddaljeni Tarifi, v kajtarskem raju. Tako nas je zapeljal do enega mehanika, ki je le bil pripravljen prevzeti popravilo oziroma zamenjavo vzmeti. Naš ad je ostal kar na ulici, kjer smo potem tudi prespali, saj je imel mehanik, ki je govoril samo špansko, delavnico polno zasedeno.

11.-31.1.2024 (22 dni)

Tarifa – 20 km

Naslednji dan sem zvedel, da bi moral za nabavo ene vzmeti plačati skoraj tisoč evrov, češ da lahko nabavi le originalno Peugeotovo. Po posvetu s prijatelji in mojim mehanikom Andrejem sem se odločil, da vzmet s hitro pošto pripeljem iz Slovenije po

bistveno nižji ceni. Poštino pa mi itak mora kriti asistenca. Seveda je vse to trajalo, da je vzmet le odšla na pot in potem 18. januarja le prišla do mehanika. Ta ni imel prostega dvigala, potem sem mu naročil še vijake, ki jih na koncu sploh nisem rabil in je vse trajalo še en teden, da mi je 25. januarja vzmet le zamenjal. Ob prevzemu sem ugotovil, da ad še vedno nekaj cvili in izkazalo se je, da se je odlomil en del pri ročni zavori. Spet večdnevno čakanje na dele in potem je bilo po 22. dneh 1. februarja le vse dobavljeno in zamenjano, seveda pa ni bilo poceni.

Tarifa je pravi raj za kajtarje

Vse več jadrancev uporablja wing foil

V tem času smo se vsak dan z Viki in Oskarjem sprehajali po obali in mestu, včasih tudi po trikrat na dan in delali po 10 in več km. Dva dni je tudi deževalo in to tako močno, da so bile ulice zalite z vodo. Mi smo bili k sreči stacionirani na asfaltnem parkirišču pri gasilskem domu **36.024643, -5.614266**. Od tu je bilo dobrih 500 metrov do mehanika in bencinske črpalke, kjer smo lahko spraznili in natočili vse potrebno za ad (en servis je bil 3€). Seveda smo obiskali tudi več trgovin - Lidl, Mercadono, Dio in še nekatere druge ter kar tri kitajske trgovske centre, nekatere tudi po večkrat. Tu sem kupil tudi digitalni radio, saj mi je avtodomarski izpraznil zagonski akumulator in sem moral ad kar dvakrat vžigati s kabli, vmes pa sem ga tudi polnil preko inverterja iz zadnjega bivalnega akumulatorja, potem pa vsak dan prižigal za 15 minut, da bi vsaj malo napolnil akumulator.

Iz Tarife je le 15 km do Afrike – vozi trajekt

Doživeli smo številne sončne zahode

V tem času smo dvakrat imeli tudi »žehto« v javni pralnici, kjer sem izkoristil tamkajšnji wifi in elektro vtičnico za polnjenje prenosnika. Sam in kasneje z Damjano sem s štirikolesnikom obiskal tudi sipine na Puntí Paloma, več kajtarskih plaž in naredil več kot tisoč posnetkov. Obiskala nas je tudi ekipa CCS-a - Kostanjevec, Kvar

in Pisnik, ki je bila istočasno v Španiji, potem pa so odšli še na Portugalsko. Vreme nam je bilo vseskozi naklonjeno, sončno. Razen dveh dopoldnevov je vseskozi močno pihalo in nosilo pesek po plaži. Najbolj sta uživala naša kosmatinca, ki sta divjala po plaži in nadirala mimoidoče španske pse. Največ je bilo jazbečarjev, pudljev pa tudi hrto. Sploh je v Tarifi veliko psov, te imajo tako domačini kot avtodomarji. Ti so parkirani po celem mestu, po vseh ulicah. Sicer imajo tudi mestni pza **36.017938, -5.610513**, ki stane 8€ na dan. Je pa brez elektrike in tudi praznjenje kaset je tam le ob določenih urah. Sicer pa je bilo veliko ad parkiranih tudi na velikem peščenem parkirišču pri Lidlu **36.020911, -5.599330**. Verjetno je tako le izven sezone, ne vem pa kako je poleti, ko se v mesto zgrnejo trume turistov.

Obiskale so nas tri posadke iz CCS

Oskar in Viki sta na plaži neskončno uživala

Tarifa je prijeten kraj, od koder večkrat na dan vozi tudi trajekt v Maroko, saj je Afrika oddaljena le 15 km. Tu se stikata Sredozemsko (Meditersko) morje in Atlantski ocean. Tako da vetra nikoli ne zmanjka. Zato je po okoliških hribih tudi na stotine vetrnic za proizvodnjo elektrike. Tu je kajtarska meka, saj je več kot 20 trgovin s to opremo ter številne kajtarske šole in akademije. Tako smo te tri tedne lažje preživeli, čeprav ni bilo prijetno to čakanje, ko nismo vedeli kdaj bomo zadeve uredili. Poleg tega sem se z mehanikom sporazumeval le preko google prevajalnika, saj zna le špansko, kot tudi večina drugih Špancev. To mene preseneča, saj nenazadnje živijo od turizma in tujih gostov.

1.2.2024, četrtek

Tarifa, Algeciras, Palmones – 34 km

Končno smo dočakali dan D in tako sem zjutraj zapeljal ad do mehanika. Ob drugi uri sem ga prevzel. Menjali so pločevino na obeh zadnjih kolesih in kolutne zavorne obloke. Deli naj bi bili originalni od Peugeotta in temu primerna je bila tudi cena. Sledilo je praznjenje wc-ja in odpadne vode ter polnjenje rezervoarja z vodo. Še en obisk Lidla v Tarifi, potem pa smo se skozi pristaniški Algeciras zapeljali do mesteca Palmones in parkirali na večjem mestnem parkirišču **36.175400, -5.437900**. Vseskozi so bila moja ušesa na pecljih, če še kaj škripa ali cvili na ad. Sprehodili smo se po majhnem mestecu. Jaz sem fotografiral in snemal mladega Nizozemca, ki je kajtal na rtu. Tam je tudi manjše parkirišče **36.173573, -5.431307**, kjer bi se dalo prespati. Potem je Damjana na plaži odkrila obnemoglega galeba, za katerega smo mislili, da je umrl. Izkazalo se je, da je še živ. Ob tem sem se spustil v pogovor še z očetom kajtarja, Nizozemcem, ki živi že vrsto let v Tarifi in oddaja apartmaje.

Mladi kajtarji obvladajo svoje telo in kajt

Damjana je našla obnemoglega galeba

2.2.2024, petek

Palmones, Torreguadiaro – 25 km

Zjutraj smo kot ponavadi malo dlje poležali v postelji, saj je bilo zunaj oblačno. Potem se je sonce začelo prebijati skozi oblake in smo šli na sprehod do plaže in rta, kjer smo ugotovili, da galeba ni več pod grmom, kjer smo ga pustili. Domačini so sicer obljubljali, da bodo poklicali guardio civil. Verjetno si je sam opomogel in spet poletel na varno. Pri Lidlu sem se hotel priklopiti na njihov internet in poslati slike in video kajtarja, a sem moral potem to storiti preko vmesnika na svojem telefonu. Hitro jih je pobral z we-transferja in se zahvalil zanje. Mi smo potem nadaljevali do velikega in lepo urejenega parkirišča v Torreguadiar-u **36.297445, -5.272060**, kjer smo se že ustavili na poti do Gibraltarja. To je bilo polno ad, mislim, da jih je bilo več kot 50, saj je to tik ob plaži in v bližini prestižnega turističnega mesteca Sotogrande. Do tega smo se potem tudi sprehodili, si ogledali veliko marino in številne luksuzne apartmaje in lokale. Potem smo imeli kosilo, pozno popoldan pa smo šli še v Torreguadiaro, kjer je polno lokalov in trgovin. Seveda jih precej ni bilo odprtih, saj turistov ni bilo veliko. Popoldan smo se tudi sončili, vendar na soncu zaradi vetra ni bilo nič kaj toplo. Zvečer je sledil še krajši obisk plaže in potem pisanje potopisa in urejanje slik.

Zelo lepo urejena Marina Sotogrande

Nekateri se podijo na surfih z jet pogonom

3.2.2024, sobota

Torreguadiaro, Linea, San Margarita, Sotogrande – 60 km

Sobota je bila oblačna in vetrovna, tako da smo bili nekaj časa kar v ad. Opoldan smo se potem le sprehodili po obali do mesta. Po kosilu smo se popoldan odpravili z

ad po gorivo v Linea-o in na črpalki natočili diesel po 1,31€ in bencin za štirikolesnik po 1,41€. Nato smo se še malo zapeljali po obali in se skozi Sotogrande vrnili nazaj.

Parkirišče Torreguadiare je le pozimi za ad

Elitna Sotogrande marina iz zraka

4.2.2024, nedelja

Torreguadiaro, San Luis de Sabinilles, Estepona – 22 km

Dopoldan smo se po obali sprehodili do Sotogrande. Potem sem odšel do bližnje črpalke Cepsa, da bi kupil plin, vendar niso imeli propana. Zato sem po nasvetu trgovca poskusil še v bližnjem supermarketu. Tu sem res dobil jeklenko propana, vendar je bila cena višja kot drugod (19€). Po kosilu sem se z Yamaho zapeljal do parkirišča pred krajem San Diego **36.310476, -5.260881**, kjer bi sicer lahko parkirali, samo parkirišče pa je peščeno in je bilo polno luž in cesta do njega zdrta od dežja. Zapeljal sem se še naprej po turističnih naseljih, potem pa sem se vrnil do ad in posnel nekaj fotografij z dronom. S tem sem kasneje poslikal tudi marino in njeno ponudbo v Sotogrande, tudi cvetoče mimoze. Popoldan se je razjasnilo, tako da smo se lahko sončili pred ad. Posnel in poslikal sem tudi fante na surfih, ki so po obali divjali na jet pogon. Proti večeru smo le krenili naprej. Najprej smo se ustavili v kraju San Luis de Sabinilles **36.363177, -5.227582**. Potem pa nadaljevali do Estepone. Najprej smo hoteli parkirati v manjši ulici v začetku mesta **36.417719, -5.171838**. Tu nam ni bilo najbolj všeč, zato smo se zapeljali naprej v mesto in se zvečer le utaborili na velikem peščenem parkirišču pri marini **36.414012, -5.160867**.

Estepona je res lepo urejeno mesto

Povsod po mestu je cvetje, tudi na zidovih

5.2.2024, ponedeljek

Estepona – 0 km

Okoli poldneva smo se odločili za daljši sprehod po obali in mestu, saj se je Damjana že bolje počutila. Mesto je res lepo urejeno, široka promenada, kolesarske steze, v

mestnih ulicah pa polno lončnic na fasadah in zelenja vsepovsod. Lepo urejena je tudi marina. V mestu je ponekod dovoljeno parkiranje za ad, vsaj izven sezone, je pa problem izprazniti wc kaseto in odpadno vodo. Popoldan sem odkril, da je na koncu našega parkirišča še eno bolj urejeno in je bilo polno ad **36.415094, -5.163557**. Tam je tudi mivkasta plaža. Po popoldanskem počitku smo se zvečer spet vrnili v mesto in ga doživeli še v njegovi nočni podobi.

Upravna stavba marine v Esteponi

Estepona je lepa in obiskana tudi ponoči

6.2.2024, torek

Estepona, Cancelada, San Pedro de Alcántara – 29 km

Dopoldan smo naredili še en daljši sprehod po gornjem delu mesta, kjer je predvsem spalno naselje in številni apartmajski bloki. Seveda je tudi polno rekreacijskih površin in parkov, tudi pasjih. V enem od njih smo se zapletli v pogovor z lastnico psa, ki sicer dela v enem od živalskih vrtov v okolici, prihaja pa iz Cadiza. Potem smo se zapeljali še do enega asfaltnega parkirišča pri kongresnem centru **36.431218, -5.128783** na drugem koncu prelepega mesta, kjer bi lahko tudi prenočevali. Mi smo šli naprej in se ustavili pri novem pza-ju Gregorio Beach **36.455763, -5.051661** v kraju Cancelada. Ta je kar velik in lepo urejen, vendar smo raje šli dalje. Najprej smo se za krajši čas v kraju San Pedro de Alcántara utaborili pri wake parku **36.489176, -5.002002**. Tu ni ničesar, prostora je le za nekaj ad, v senci, ki pa jo mi ne potrebujemo, saj se napajamo s sončno energijo, pa še wake park ni obratoval. Tako smo šli najprej v Mercadono po nove zaloge hrane in pijače in se proti večeru utaborili v manj obljudeni ulici blizu obale **36.480893, -4.981855**. Tu je bilo že nekaj ad in celo ena kamp prikolica.

Nov pza Gregorio Beach v Canceladi

Wake park pri Marbelli

Po sprehodu ob obali smo odkrili da je naprej od nas še eno parkirišče, kjer je bilo precej ad **36.476548, -4.981782**. Zvečer sva z Damjano s torto in sladkim muškatom nazdravila v čast Zoji, vnukinji prijatelja Andreja in Olge oziroma hčerki njegovega sina Domna, ki se je rodila en dan prej.

Puerto Banus je marina pri Marbelli

Poleg jaht sodijo tudi prestižni avtomobili

7.2.2024, sredo

San Pedro de Alcantara, Marbella – 10 km

Damjana je dopoldan odšla po obali San Pedra, sam pa sem se z Grizlijem zapeljal do Marbelle in si to razvpito mesto polno petičnih turistov tudi ogledal. Potem sem s štirikolesnikom zapeljal še v njegovo marino v Puerto Banus, kjer imaš res kaj videti, od prestižnih jaht in jadrnic do hitrih in dragih avtomobilov. Tem gostom je primerna tudi ponudba v trgovinah in lokalih. Popoldan sem v ta kraj, ki ga krasijo tudi številne kamnite skulpture, zapeljal še Damjano. Zvečer smo se z ad prestavili v mesto Marbello in se parkirali na brezplačnem mestnem parkirišču pri hotelu Senator in kongresnem centru **36.510051, -4.903201**, kjer mi je že dopoldan varnostnik zagotovil, da lahko tudi prespimo. Sledil je obisk mesta, kjer je samo ob obali več sto lokalov s kulinarčno ponudbo - od kitajske, indijske, maroške kuhinje do italijanske. Odkrili smo tudi trg, kjer so postavljene Dalijeve skulpture, potem pa se vrnilo do ad.

Marbella je polna elitnih hotelov

Park Dalijevih skulptur v Marbelli

8.2.2024, četrtek

Marbella, Ronda – 58 km

V Marbelli smo se po pogovoru z domačim avtodomarjem odločili, da gremo na Prešernov praznik še malo v hribe, saj je bilo napovedano slabo vreme z dežjem, mi

pa smo bili tudi brez vode. Pitno vodo smo si kmalu natočili na izviru ob cesti. V mestu smo poiskali lep pza **36.752260, -5.147967** in se v njem namestili. Ta je imel tudi priključek za elektriko, da smo napolnili svoje akumulatorje. Zaradi slabe vremenske napovedi smo pohiteli v mesto, ki je na samem hribu, na živih skalah, ki ju povezuje most Puento Nuevo. Njegova gradnja je morala biti za tiste čase res nekaj izjemnega. V mestu polnem lokalov in trgovin je tudi arena, kjer so še pred leti prirejali bikoborke. Sam sem si ogledal muzej in zgodovino bikoborb v tem mestu in verjetno tudi širše. V kraju pa so tudi številne zanimive poslikave na fasadah zgradb (murali). Pozno popoldan smo se vrnili v pza, od koder sem pred dežjem s štirikolesnikom še uspel priti do Lidla. Zvečer sva si z Damjano privoščila še razkošno petminutno tuširanje v toaletnih prostorih pza-ja za dodatno plačilo 1€. Seveda sem dež izkoristil tudi za urejanje fotografij na računalniku.

Ronda je polna pisanih muralov

Most Puento Nuevo v Rondi

9.2.2024, petek

Ronda, Fuengirola – 106 km

Za petek je bil ves dan napovedan dež. Tako je odpadlo fotografiranje mesta z dronom. Sem pa izkoristil internet in tudi ponudbo pza-ja in malo opral svoj ad. Po odhodu smo se zapeljali še do enega pza-ja, ki je zraven kampa Camping El Sur **36.722039, -5.172085**. Potem smo se v dežju, ki cel dan ni ponehal, zapeljali do sredozemske obale. Najprej do obrobja Marbelle na manjši parking ob morju v naselju Costabella **36.49944, -4.816823**. Morje je bilo zelo razburkano, veliki valovi so butali ob obalo, zato smo šli naprej. Najprej do peščenega parkirišča, ki je bil zaradi dežja skoraj povsem izpraznjen v kraju La Cala de Mijas **36.504864, -4.683971**. Tudi tu nam ni bilo všeč, zato smo zakrožili še v večji kraj Fuengirola. Tu smo poiskali veliko brezplačno mestno parkirišče **36.548575, -4.619565**. Sledil je krajši sprehod s psi, ki pa ga je kmalu prekinil močan dež. Tako smo ostali v ad, zvečer pa sva z Damjano z dežnikom odšla še do velikega nakupovalnega centra, a ga kmalu razočarana zapustila. Ob povratku do ad sva sicer opazila, da so številni ad zapustili parkirišče, drugi so se drenjali v enem vogalu.

10.2.2024, sobota

Fuengirola, Malaga – 35 km

Proti jutru se je na parkirišču začelo nekaj dogajati. Prihajali so kombiji, avtomobili in kmalu sem ugotovil, da se bo treba umakniti, saj bo tu tržnica. Kar v pižami sem se zapeljal po mestu in le našel eno parkirišče v ulici blizu parkirišča, kjer se je zjutraj

začel boljši sejem. Dopoldan smo si ga tudi ogledali, nepregledna množica, ki je ponujala staro kramo, starine, oblačila in še marsikaj. Jaz sem kupil nove tenisne, Damjana pa svež česen. Sicer pa je bilo kaj za videt in tudi za fotografirat.

Boljšji sejem v Fuengirolí

Pustni karneval v Malagi

Okoli poldneva smo odšli naprej do Malage, kjer nam je le uspelo najti eno prosto parkirišče blizu centra mesta **36.715312, -4.439861**. Od tu smo kmalu odšli do središča mesta, kjer naj bi potekal pustni karneval. No, otroški del tega smo zamudili, zato smo sončno popoldne izkoristili za ogled mesta, pa tudi njegove obale, kjer je bila zasidrana velika danska šolska jadrnica. Proti večeru sva šla v eno od restavracij na paeljo. Tam sva naletela tudi na zanimive pustne maske, ki so krožile po mestu. Potem je sledilo spet čakanje na veliko parado, ki se je začela šele ob osmih zvečer. Do takrat se je na dolgi, okrašeni in ograjeni ulici nabrala nepregledna množica obiskovalcev, tako da je bilo nemogoče priti do trase, po kateri so se sprehajale pustne maske. Seveda je bilo nemogoče tudi fotografirati. Sicer pa so maske s konfeti obmetavale obiskovalce, ti pa njih. Bili je veselo in glasno. Program se je potem nadaljeval še dolgo v noč, mi pa smo raje odšli do ad, saj od vsega tega jaz, ki sem prišel zgolj zaradi fotografiranja mask, ne bi imel kaj prida. Pa tudi sicer so bile to maske in manjše lokalne in druge pustne šeme, nič karnevalskega, kot sem pričakoval.

Pustne maske na karnevalu v Benalmadeni

Tudi tam zmaja ob koncu karnevala zažgejo

11.2.2024, nedelja

Malaga, Benalmadena – 23 km

Za v nedeljo je bilo napovedan dež. Kljub temu je bilo spet pričakovati množico ljudi, ki bi prišli na brezplačne sardone in pokop pusta. Zato smo ob prvem rosenju raje zapustili Malago in se zapeljali na brezplačni pza v Benalmadeni **36.593316, -4.531919**. Tu sem ujel še pustno povorko in zaključek pusta s sežigom njihovega zmaja. Bilo je manj mask kot v Malagi, bolj domačini, zato pa toliko lažje za fotografirati. Popoldan smo kljub rahlemu rosenju odšli na ogled prijetnega mesta, z lepo plažo, številnimi parki, živalskim vrtom, akvarijem, gradom in še s čim. Pred spanjem pa je sledil še en krajši sprehod.

Akvarij Sea Life v Benalmadeni

V Benalmadeni je res kaj videti in doživeti

12.2.2024, ponedeljek

Benalmadena – 0 km

V Malago oziroma Benalmadeno smo prišli zgolj zato, ker smo bili dogovorjeni z mojim nečakom Tomijem, da se tu srečamo. Njega so namreč navdušile fotografije kajtarjev, ki sem jih naredil v Tarifi. Tako je na hitro rezerviral polet z avionom, najel apartma in z družino prišel za teden dni v Španijo. Damjana jim je spekla palačinke, saj so morali od doma že ob treh ponoči. Potem smo se skupaj sprehodili po parku, kjer je bilo polno zelenih papig in drugih živali ter igral za otroke. Malo je sicer rosilo, a nas to ni motilo. Po odhodu Nagličev smo se sprehodili do marine, kjer je bilo tudi kaj videti. Na pza-ju, kjer so zaradi suše zaprli vodo in prepovedali izliv odpadnih tekočin, smo srečali tudi prve Slovence z ad in to samograditelja Braneta in ženo iz Ljubljane. Zvečer smo po sprehodu nakupili še sveže jagode in se z njimi posladkali.

Prijetno kičast gradiček Colomares

Tudi v Benalmadeni imajo boljši sejem

13.2.2024, torek

Benalmadena – 0 km

Na pustni torek sem se s štirikolesnikom odpeljal proti Malagi. Najprej do parkirišča v kraju Torremolinos, kjer smo s Suzano in Edijem prespali dva dni. Potem sem se zapeljal nazaj ob morju in odkril še eno veliko parkirišče za ad **36.645472, -4.477458**. Tu sem odkril še velik akvapark, športni center z areno za korido in zavil še v velik trgovski center Carrefour, kjer sem si kupil kar dva para športnih copat, poleg hrane in pijače seveda. Po kosilu sva se z Damjano zapeljala še do bližnjega gradiča Colomares **36.590779, -4.573353**. Ta je sicer majhen, a zelo zanimiv in vreden ogleda (2€). Potem sva se zapeljala še v marino na ogled akvarija Sea Life (18,5€). Sledil je obisk Mercadone in nekaj sladkega namesto pustnih krofov, saj je bil pustni torek. Ta dan je v pza prišel tudi član CCS Venčeslav Krašovec.

Balkon Evrope je tudi v Nerji

V Nerji je bilo veliko enodnevnih turistov

14.2.2024, sredo

Benalmadena, Nerja, Almuñécar – 116 km

Ob sredah na velikem parkirišču nad pza-jem pripravljajo velik boljši sejem. In res se je zbralo veliko ponudnikov, pa tudi obiskovalcev. Spet je bilo kaj videti in predvsem poslikati. Ker je bilo Valentinovo, si je Damjana kupila nekaj »dragih« kamnov in fosilov. Popoldan smo odšli iz prijazne Benalmadene. Najprej do kraja Nerja, kjer smo parkirali na velikem parkirišču **36.74758,-3.873986**. Tu smo se ustavili, da si pogledamo Balkon Evrope. Nato smo zaman iskali primerno lokacijo za spanje ob morju in nazadnje pristali na obrobju mesta Almuñécar **36.733050, -3.716248**. Tu sem pred novim letom zašel pomotoma in »zaglavlil« na enosmerni cesti do gradu. V mestu so bili tudi kolesarji španskega Movistarja. Spali smo na obali na koncu mestne promenade **36.732439,-3.712678**.

Ornitološki park Almuñécar

Ornitološki park Almuñécar

15.2.2024, četrtek

Almuñécar, Calahonda, Castell de Ferro – 45 km

Po obalnem sprehodu psov sva dopoldan v oblačnem vremenu z Damjano s štirikolesnikom odšla v mesto. Najprej v ornitološki park (4€), kjer je na ogled veliko ptičev, največ seveda pisanih papig, pa tudi surikat in rakunov. Potem sva si z motorjem ogledala še stari del mesta, rimske terme, se zapeljala do gradu, ki je bil med siesto seveda zaprt za ogled, pogledala pa sva tudi veliko mestno parkirišče, kjer smo sprva nameravali prespati **36.736401, -3.686219**. Popoldan smo krenili naprej. Najprej mimo krajev Salobrena in Motril, vseskozi pa so bili ob cesti vse do obale in daleč v hrib številni rastlinjaki, kjer gojijo sadje in zelenjavo. Mislim da je to območje dolgo sto kilometrov in več. V kraju Calahonda smo iskali primeren prostor za spanje, a ga nismo našli. Potem smo se na obali ustavili pri gradičku Carchuna **36.695798, -3.435241**, kjer sem s platenko natočil vodo v ad. Tu nas je prijazen domačin opozoril, da ni dovoljeno niti varno prespati. Kasneje sem zvedel, da je v samem mestu Calahonda kar nekaj parkirišč, eno celo pri skali, ki spreminja barve **36.702410, -3.421274**. Zato sem gradiček in rastlinjake le poslikal z dronom. Potem smo odšli naprej do kraja Castell de Ferro, kjer smo parkirali na velikem in praznem mestnem parkirišču **36.722677, -3.360720**. Po temeljitnem ogledu svojevrstnega mesta, ki se malo razlikuje od drugih, smo si zvečer privoščili še tuširanje. Sicer sta v mestu še dva lepo urejena pza-ja in en kamp z veliko sence. Ponoči je deževalo in pihal je tudi močan veter.

Številni rastlinjaki pri Calahondi

Gradič Carchuna

16.2.2024, petek

Castell de Ferro, Adra, Almeria – 101 km

Dopoldan smo opravili še en krajši sprehod po mestecu, ki še ni polno turistov. Potem smo po neplačljivi avtocesti nadaljevali do zelo lepega in urejenega kraja Adra. Parkirali smo na velikem parkirišču s palmami ob obali **36.744937, -3.012864**. V prijetnem soncu smo se sprehodili po promenadi do starega stolpa. Sicer pa v mestu prirejajo tudi rock festival za mlade, ki je baje zelo obiskan. Popoldan sem izkoristil čas za urejanje slik, potem pa smo krenili do Almerije. Predvsem zaradi pustnega dogajanja, saj smo tam že bili s Cvetkotom. Najprej smo si ogledali lokacije za spanje pri luki, nato pa odšli na tisto, kjer smo že bili prvič – veliko parkirišče pri velikem parku in avditoriju. To je bilo verjetno zaradi lepega vremena tokrat bolj polno, saj je bilo tu skoraj 100 ad. Sledil je večerni sprehod po obalni promenadi in zasluženno spanje.

Peščena plaža v Castell de Ferro

Stolp v Adri obnavljajo

17.2.2024, sobota

Almeria – 5 km

Dopoldan smo prehodili južni del promenade ob plaži. Potem sem v kitajski trgovini kupil novo pižamo, na veliki odprti tržnici, ki so jo postavili na parkirišču pod nami, pa še sveže jagode. Sicer je bila ponudba zelo pestra, največ kupcev pa je bilo pri sadju in zelenjavi, pa tudi perilo – 2 kosa za 1€ je šlo za med. Popoldan sva s štirikolesnikom odšla v stari del mesta. Najprej na grad, ki ga obnavljajo in ne pobirajo vstopnine, ki je sicer le 1,5€ po osebi. Potem sva si ogledala še katedralo, a le od zunaj, saj še ni bila odprta ter ostale cerkve. Odšla sva tudi do amfiteatra na koncu ramble, kjer naj bi bilo zvečer karnevalsko dogajanje. Popoldan smo se sončili pred ad. Ob šestih smo se premaknili na parkirišče v luki **36.832790, -2.465006**, ki je plačljivo, da bi bil bližje pustnemu dogajanju v soboto in nedeljo. Odšli smo po rambli do amfiteatra, kjer pa sem zvedel, da ta dan tam ne bo nič. To sem slutil že popoldan, ko sem videl pleskarje, ki so tam barvali sedeže. Tako smo šli nazaj v luko, še prej pa na glasbeni koncert v parku na obali. Kljub ropotu iz luke smo mirno zaspali.

Ena od fontan v Almeriji

Peščene skulpture na plaži

18.2.2024, nedelja

Almeria – 5 km

Nedelja je bila sončna, zato smo pred dvanajsto krenili po rambli na pustno dogajanje. V amfiteatru je bilo nekaj mask, predvsem otroških, pa nekaj pustnih skupin, ki so skušale obiskovalce navdušiti s svojo glasbo in nastopom. Sicer pa je bila dolga vrsta za brezplačen kruhek z ribjim namazom in pijačo (pivo, sok, cola). Jaz sem seveda slikal, Damjana se je ukvarjala z Oskarjem in Viki, ki je imela

prebavne težave – beri drisko. Popoldan smo odšli in za 20 ur parkiranja plačali manj kot 7€, čeprav so na p4n pisarili, da je cena za 24 ur parkiranja skoraj 14€. Ne vem, ali v nedeljo in ponoči ne kasirajo, ali kaj drugega. Sicer pa je bilo na parkirišču kar precej ad. Odšli smo do javne pipe na drugem koncu mesta **36.819647, -2.436542**, kjer sem natočil pitno vodo in spraznil odpadno vodo ter odvrigel smeti. Potem smo se zapeljali ob obali in se ustalili na lepem tlakovanem parkirišču ob morju **36.815487, -2.431921**. Tu smo srečali dva slovenska avtodomarja iz Dravograda, za katere se je izkazalo, da sem ju že snemal na Mirni za moj tv prispevek o pza-jih po Sloveniji. Od njiju sem zvedel marsikaj koristnega, saj že vrsto let zahajata v Španijo. Sledil je kratek obisk bližnjega parka, ogled pasjega in mačjega zavetišča od zunaj ter večerni sprehod po promenadi ob sončnem zahodu.

V Almeriji obnavljajo grad

Tudi v mestu je polno zanimivosti

19.2.2024, ponedeljek

Almeria – 0 km

Zjutraj je padla odločitev, da moram dopolniti potopis in urediti fotografije, zato smo premik do španske puščave prestavili na torek. Dopoldan smo najprej izkoristili za tuširanje in pranje las s svežo vodo. Sledil je zanimiv obisk velikega parka z umetnim jezerom s številnimi ptici in želvami ter pestrim rastlinjem. Potem pa večurno pisanje potopisa, kosilo, sončenje. Zvečer pa spet sprehod po lepo urejeni in obljudeni obalni promenadi ob res prelepem sončnem zahodu skoraj do središča mesta. Denar za promenado in ostalo infrastrukturo so seveda pridobili iz EU, ampak je res nekaj koristnega in lepega narejeno.

Karnevalsko dogajanje v Almeriji

Živa glasba v enem od mestnih parkov

20.2.2024, torek

Almeria, Tabernas – 61 km

Dopoldan smo hoteli pred odhodom iz Almerie še napolniti vodo, pa je bilo nemogoče priti do pipe, saj je bilo parkirišče ob njej polno osebnih vozil. Zato smo šli po zaloge hrane in pijače v Lidl, za vsak slučaj pa sem natočil še gorivo in to po malce višji ceni kot običajno (1,43 €). Po prihodu v Tabernas sem zapeljal v niz ozkih ulic in se tam zagozdil. Tako sem moral prestavljati en skuter in se vzvratno vrniti po ulici, ki je bila tako široka kot naš ad. Hotel sem namreč parkirati pri filmskem studiju **37.048720, -2.395188**, a sem to namero potem opustil. Zato smo odšli do dirkališča Andaluzija Almeria **37.085250, -2.266878**, kjer sem poslikal motoriste, ki so se preganjali po lepi in dolgi pisti. Že prej smo se ustavili pri zanimivi restavraciji Route 66, zato smo se tam tudi vrnili. Najprej smo nekaj v ameriškem stilu pojedli, potem pa se predstavili v njihov nov kamp, ki pa ga še urejajo **37.074045, -2.359895**. Nočitev so nam zaračunali le 10€. Popoldan sva se z Damjano s štirikolesnikom odpravila še v Fort Bravo **37.048590, -2.422805**, kjer so pred desetletji (v 70. letih) snemali »špageti« vesterne. Tu je res pravi divji zahod, naokoli pa velika puščava, ena od petih v Španiji. Potem sva zaokrožila še po obrobju puščave, pri tematskem parku Oasys Mini Holywood **37.020761, -2.434854** pa sem to puščavo še poslikal z dronom. Pri tem sta name naletela najbrž dva zaposlena v parku in mi naredila pridigo, da me bosta prijavila, ker snemam brez dovoljenja. No potem smo se le v miru razšli in upam, da me nista prijavila.

Restavracija v ameriškem slogu – Route 66 Divji zahod v Fort Bravu

21.2.2024, sredo

Tabernas, Almeria, Cabo de Gata – 68 km

Zjutraj sem v kampu opravil čiščenje ad, potem še njegovo praznjenje in polnjenje ter osebno tuširanje. Potem smo odšli v mesto Tabernas, kjer se je ravno končeval tržni dan. Stojnice so bile postavljene po ozkih ulicah okoli cerkve, saj nimajo nobenega večjega parkirišča. Sicer pa so tudi v tem mestu snemali kavbojke, o čemer pričajo tudi zvezde slavnih na pločniku v središču mesta, kjer smo parkirali **37.050052, -2.395284**. Med njimi so Brigitte Bardot, Claudia Cardinale, Terence Hill... Nato smo se odpeljali še do Fort Western Sergio Leon in za vstopnino plačali 12€ po osebi - s pijačo in kampiranjem, če bi se slučajno odločili prespati **37.031698, -2.446479**. Potem smo odšli nazaj proti morju, ponovno v Almerijo in se tam ustavili še na enem lepem parkirišču izven mesta **36.815201, -2.424480**. Tu sem srečal člana CCS s Štajerske, ki je bil pred dnevi tudi v puščavi. Popoldan smo potem prispeli v Cabo de

Gata in se utaborili na velikem parkirišču ob morju **36.778749, -2.242908**. Sledilo je kosilo, sprehod po obali do stolpa in po plaži ter mestu, dan pa je spet zaključil lep sončni zahod.

Soline v Cabo de Gata

Nekaj španske obale je tudi skalnate

22.2.2024, četrtek

Cabo de Gata, Nijar, Carboneras – 55 km

Ta dan smo si spet privoščili podaljšano spanje in pozno dopoldan opravili še pranje posteljnine in oblačil in to kar v treh strojih. Medtem sva se z Damjano s štirikolesnikom zapeljala okrog solin, kjer je naravni park s ptiči - predvsem flamenci (flamingosi). Žal so bili ti preveč oddaljeni za slikanje, okrog parka je namreč vseskozi ograja. Obvozila sva tudi soline. Potem je Damjana zaključevala s pranjem in sušenjem, jaz pa sem šel še enkrat naokoli. Najprej sem se ustavil na parkirišču ob solinah **36.738688, -2.207822**, potem sem šel naprej po cesti čez hrib do svetilnika **36.722182, -2.192002**. Popoldan smo krenili mimo številnih nepreglednih rastlinjakov v okolici Nijarja do plaže Muertos. Obisk le te smo pustili za naslednji dan, saj je bil dan oblačen in vetroven. Še pred tem sem zavil v en manjši kraj Agua Amarga in odtrgal stransko plastiko na ad. Proti večeru smo se utaborili na plaži pred krajem Carboneras pri cementarni **36.962222, -1.900220**. Tu je bil še en Nizozemec z ad. Zvečer se je pokazalo sonce, a vseeno je bilo malce neprijetno spati tako na samem. Drug dan smo videli, da bi se lahko zapeljali v prijetno mestece, kjer bi bilo precej lepše.

Peščena Playa de los muertos

Na samem pri kraju Carboneras

23.2.2024, petek

Carboneras, Playa de los muertos, Mojacar, Vera, Calabardina, Mazarron - 130 km

Spali smo pod klifi, zraven glasne cementarne, spanec pa nam je kratil tudi Oskar, ki je imel svoje posebne potrebe. Dopoldan smo z ad le odšli do Mrtve plaže in parkirali nad njo **36.953327, -1.904286**. Plaža je peščena, lepa, vendar dostopna le peš. Zaradi močnega vetra je tudi z dronom nisem mogel poslikati. Vsekakor pa si lahko po pešačenju na smrt utrujen, imenu primerno. Potem smo si z ad ogledali Carboneras, ki ima tudi lepo ohranjen mlin na veter. Nato smo šli čez hribe do morja v nam že poznati kraj Mojacar. Tu smo naredili kratek postanek ob plaži v turističnem delu mesta, nato pa smo se ustavili še na dveh plažah - eni nudistični **37.222064, -1.804100** v Playas de Vera, ki je bila v tem času povsem neobljudena in drugi dolgi peščeni z veliko ad **37.243977, -1.775037** pri kraju Villaricos. Nadaljevali smo ob obali mimo že obiskanih krajev San Jose in Agulias. Ker je povsod močno pihalo in nosilo pesek, smo nadaljevali pot do Calabardine, kjer smo neuspešno iskali zavetrje, najprej na eni strani **37.432734, -1.511444**, potem pa še na drugi strani pri stolpu **37.436763, -1.484669**. Seveda je bilo to zaman, zato smo šli po plačljivi ac do Mazarrona. Parkirali smo ob plaži **37.576386, -1.230051** blizu kampa Los Delfines, tik nad morjem. Sledilo je pozno kosilo, sprehod s psi do razgledne točke in za konec dneva spet lep sončni zahod.

Plaža pri Mazarronu

V mestu marsikaj obnavljajo

24.2.2024, sobota

Mazarron, Cartagena, Mar de Cristal, Cabo de Palos – 73 km

V soboto sva se s štirikolesnikom zapeljala po pristanišču Mazarrona in se posladkala s sladoledom na promenadi, Damjana je šopingirala pri Kitajcih, potem pa je sledil še nakup živil v Mercadoni. Ta dan je imel najin sin Nik rojstni dan (35), zato sva ga tudi poklicala in poklepetala z njim. Potem smo odšli v Cartagena po poceni gorivo 1,34€ diesel, 1,40€ bencin. Od tu pa na obalo zajetega razburkanega morja v kraj Mar de Cristal **37.645428, -0.771341**, kjer je pihal močan veter in tudi sicer je bilo bolj pusto. Zato smo se prestavili na La Mango (manjši polotok) in na njegovem začetku v Cabo de Palos parkirali pri svetilniku **37.634201, -0.691992**. Seveda smo morali takoj peš do svetilnika in potem že v mraku do zanimivega ribiškega pristanišča. Sicer pa ta del slovi po podvodnem potapljanju in verjetno bogatem morskem življenju, o čemer pričajo tudi številne fotografije po mestu. Zvečer je bilo malo glasno, a se je dalo vseeno v miru prespati.

25.2.2024, nedelja

Cabo de Palos, La Manga, Los Alcázares – 72 km

Dopoldan smo še enkrat opravili sprehod po mestu, si podrobneje ogledali ribiški pristan, potem pa smo odšli z ad po rtu (grebenu) La Manga do njegovega konca. Tega sem si sam po ogledu satelitskih posnetkov predstavljal povsem drugače, a je poln hotelov in blokov ter apartmajskih naselij, širokih cest, številnih lokalov. Nič posebnega, bilo je prazno zaradi vetrovnega in oblačnega vremena in tudi zato, ker se turistična sezona še ni začela. Zapeljali smo se do konca, kjer je manjši pza **7.775919, -0.742790**, potem pa nazaj. Pred odhodom sem slikal še kajtarje, saj je močno pihalo, na notranji strani grebena pa ni bilo valov. Popoldan smo prišli na brezplačen pza Los Alcázares (nekdanja avtobusna postaja) **37.729147, -0.861570** in tam sem natočil vodo in spraznil wc ter odpadno vodo. Ker je bilo še prezgodaj za spanje, smo odšli še v mesto. Tu smo imeli najprej nedeljsko kosilo s taščinimi mlinci. Potem smo se sprehodili po obali, kjer so uživali redki kajtarji in surferji. Mesto je bilo pusto, kljub temu da je polno počitniških hišic in apartmajev. Spali smo kar na parkirišču blizu obale **37.75241, -0.842588**, saj se nam ni dalo nazaj do pza-ja.

Svetilnik Cabo de Palos

Eno od krožišč v Los Alcazares

26.2.2024, ponedeljek

Los Alcazares, Torrevieja, Santa Pola – 78 km

Damjana in psi so zjutraj odšli na plažo, sledilo je tuširanje v ad, saj smo hoteli dotočiti vodo v pza-ju. To se je potem izkazalo, da bo težje, saj se je tam nabrala kolona ad, ki so hoteli enako. I'go navigacija nas je potem vodila po poljskih poteh do Lidla. Potem smo šli do Torrevieja in naprej mimo velikih solin s številnimi flamenci do kraja Santa Pola. Najprej smo hoteli parkirati pri Pola parku **38.196117, -0.576422**, a je bilo veliko makadamsko parkirišče povsem prazno. Zato smo odšli do obale in bočno parkirali kar na ulici **38.191722, -0.578493**. Damjana in psa so odšli na plažo, jaz pa z Yamaho do solin, kjer mi je uspelo poslikati le enega flaminga, ostali so bili predaleč. Potem sem zakrožil še po mestu in srečal svoje ob mivkasti plaži, zato smo se z ad prestavili bliže centru mesta **38.192269, -0.566979**. Po kosilu smo opravili še en sprehod po mestu. Zvečer smo se sladkali z jagodami in prvič poskusili sangrijo, saj jo prej nismo hoteli kupiti, ker smo se bali, da zaradi debele plastične steklenice ne bo šla v hladilnik. Pa je šla in ko sva jo ohlajeno poskusila, je bila zelo dobra, še posebej ker sva oba ljubitelja »pocukranih« vin. Škoda, da sva šele zdaj spoznala, da je to vino z le 7% alkohola pravo za naju. Sledil je še kratek nočni sprehod po mestu in spanje.

Santa Pola je tudi vredna ogleda

V L'Albirju je živahno tudi ponoči

27.2.2024, torek

Santa Pola, Alicante, L'Albir – 86 km

Ponoči je močno pihalo in veter tudi podnevi ni ponehal. V soncu smo se dopoldan sprehodili po mestu, kjer je Damjana kupila kar dva para tenisk. V Alicante nismo zavili, je bilo pa v njegovi okolici polno plaž s številnimi ad, ena od teh je tudi **38.289445, -0.520565**. Mi smo nadaljevali mimo »groznega« mesta Benidorm, ki je od daleč s svojimi številnimi stolpnici zgledal kot kakšno ameriško mesto, v L'Albir. Najprej smo se zapeljali do parkirišča na robu mesta **38.568079, -0.063192**, kjer je pešpot do svetilnika. Tu je vse preveč viselo, zato smo odšli v mesto in našli brezplačno parkirišče **38.570535, -0.069723** blizu trgovine Consum. Tu smo imeli kosilo, sledil je sprehod do mesta Altea, do katerega je ob obali skoraj 3 km v eno smer. Vmes pa našli še veliko makadamsko parkirišče **38.574995, -0.070619** v L'Albirju, kjer je bilo veliko ad.

Znamenita katedrala v Alteji

Številne visoke stolpnice v Benidormu

28.2.2024, sredo

L'Albir, Altea, Benidorm, Oliva, Daimus – 85 km

Zjutraj je Damjana najprej sprehodila psa in odšla po pasjo hrano v Consum. Potem sem še jaz opravil kratek sprehod za pasje potrebe. Nato sva s štirikolesnikom odšla v Altea. Na parkirišču, kjer je tudi manjši mestni pza **38.602830, -0.049974**, ni bilo tržnice, saj je bila ta dan poprej - v torek in ne v sredo, kot sva pričakovala. Potem sva obiskala še Cerkev naše gospe, se zapeljala po mestu in opravila še daljši sprehod po obalni promenadi. Damjana se je vrnila v ad, jaz pa sem nadaljeval v Benidorm. Tu sem slikal številne stolpnice, visoke, drznih oblik, v katerih so apartmaji

za turiste in hoteli. Potem sem se sprehodil še do njihovega Balkona Evrope. Po kosilu smo krenili naprej po široki ac, najprej do kraja Oliva, kjer naj bi bilo pri Lidlu eno parkirišče **38.924882, -0.109483**, a je tam prepovedano parkirati preko noči. Nato me je navigacija spet vodila po poljih preko riti v žep. Na koncu smo se utaborili v opustelem Daimusu (spalno naselje), kjer smo parkirali kar v ulici **38.981881, -0.148326**, saj nas je ena Nemka opozorila, da ob plaži ne smemo, češ da so jih na to opozorili lokalni policisti.

Muzej Faller v Gandiji

Velike skulpture končajo v ognju

29.2.2024, četrtek

Daimus, Gandia, Algemesi, El Palmar, El Saler (Valencija) – 88 km

Zjutraj smo opravili že tradicionalni sprehod s psi po plaži. Potem smo šli v mesto Gandia in si ogledali Muzej »neumnosti« Faller **38.959732, -0.184898**. Ta je res zanimiv in vreden ogleda. Zvedela sva marsikaj o pustnih oziroma karnevalskih običajih v teh krajih. Potem smo zavili v mesto Algemesi in tam natočili vodo **39.197195, -0.432877** na mestnem pza-ju. Pred tem sva se še stuširala. Sledila je spet adrenalinska vožnja po poljih in mokriščih, po zelo ozki cesti in na koncu tudi uličicah do kraja El Palmar, kjer naj bi pri solinah prespali **39.314655, -0.317826**. Parkirišče je bilo namenjeno zgolj avtobusarjem, zato smo po lepi cesti nadaljevali v El Saler pri Valenciji in se utaborili na enem od petih parkirišč polnih ad tik ob plaži **39.387162, -0.327154**. Po kosilo sem s štirikolesnikom odšel do solin, kjer so bile številne ptice in jih poslikal. Ob povratku sem zašel na vpadnico za Valencijo in sem moral vse do mesta in potem nazaj na plažo. Ta je blizu pza-ja Eco Area El Saler **39.386646, -0.332038**, kjer sva z Damjano na poti na Portugalsko že prenočevala.

Številne ptice pri El Sallerju

Čudovite stavbe v Valenciji

1.3.2024, petek

El Saler, Valencia – 18 km (4x4)

Zjutraj smo opravili sprehod po plaži, potem pa sva z Damjano s štirikolesnikom odšla do Oceanografike, ki je leta 2015 zaradi dežja nisva obiskala. Gre za velik in zelo lep akvarij, kjer so številne ribe in vodne ptice. Ogledala pa sva si tudi predstavo z delfini. Ogled je trajal več kot pet ur, še dobro da imajo tudi številne lokale s hrano in pijačo. Tu sva srečala tudi mlad slovenski park, punca je tu bila prej na študiju. Nato sva si od zunaj ogledala še Muzej znanosti in umetnosti ter ostale sodobne zgradbe, na koncu pa zavila še v Carrefour v trgovskem centru Saler. Vsa utrujena sva se potem vrnila do ad.

Predstava z delfini v Oceanografiki

Na ogled so številne ribe in ptice

2.3.2024, sobota

El Saler, Valencia – 25 km (4x4)

Zaradi karnevala sva se odločila ostati v Valenciji. Sobota je bila oblačna in zelo vetrovna. Kljub temu sva popoldan z Grizlijem odšla v mesto na festival Fallas oziroma eno od njegovih prireditev. Še prej sva si ogledala stolnico in potem še tržnico in druge cerkve. Ob tem sva se izgubila v mestu, saj se mi je telefon izpraznil in nisva vedela, kje sva. S pomočjo domačinov sva potem le prispela do mestne hiše, kjer je potekala pustna procesija z »ninoti«. Velikih pustnih mask – »spomenikov« nisva videla, čeprav so baje nekateri že stali v mestu. Zvečer sva morala še v Mercadono, saj je Damjani zaradi utrujenosti padel sladkor, in potem v mraku nazaj v El Saler po avtocesti.

S karnevala v Valenciji

Mestna hiša v Valenciji v mraku

3.3.2024, nedelja

El Saler, Valencija, Moncofa, Castellon de la Plana, Grao – 120 km

Ponoči je spet močno pihal veter in je kar prestavljal ad. Damjana je dopoldan odšla na sprehod s psi po obali, jaz pa sem raje obdeloval številne slike nastale v zadnjih dneh. Potem smo se odpeljali v Valencijo po gorivo po 1,30 € in nadaljevali do pza-ja Moncofa **39.796371, -0.141522**, kjer sem natočil vodo in spraznil wc. Potem smo se z ad zapeljali še po mestu in mimo Castellona do kraja Grao, kjer je luka. Tu je tudi brezplačen pza **39.979837, 0.022813** z vso oskrbo, ki pa je bil seveda polno zaseden (47 mest). Grao je res lepo urejeno mesto, ima številne sprehajalne poti, rekreativne površine, pasji park in še kaj. Spali smo na cesti tik ob pza-ju ob nogometnem igrišču, kjer je bilo še precej ad. Zraven je tudi observatorij in turistična šola.

Observatorij v kraju Grao

Festival Magdalenas v Castellonu

4.3.2024, ponedeljek

Grao, Castellon de la Plana – 19 km (4x4)

Dopoldan sem se lotil pisanja potopisa, potem sva z Yamaho odšla v Castellon na ogled mesta, saj sva pričakovala, da bo mesto zaradi praznika prazno. Trgovine so bile res zaprte, v mestu pa nepregledna množica ljudi, saj je tam potekal njihov lokalni Festival Magdalena (od 2. do 10. marca). Očitno je to za Castellon res velik praznik. Parado sva ujela le za njen rep, potem pa se je množica ljudi podala na rob mesta na velik in predvsem glasen ognjemet. Videla sva tudi številne postavljene skulpture, ki jih čaka ocenjevanje, povsod pa je odmevala glasba, lokali so bili polni, postavljeni pa so bili tudi šotori in odri, kjer se je marsikaj dogajalo. Tudi tokrat nisem uspel shraniti koordinat, kjer sem pustil motor in sem potreboval pomoč domačinov, da sva našla Grizlija. Šla sva še na kosilo, ki pa naju je kar malo razočaralo, tako količine hrane kot čas postrežbe, pa še vsega naročenega nisva dobila. Na poti nazaj sva se ustavila še na tržnici, kjer je bila odprta kuhinja, polno stojnic in polno ljudi. Res prava paša za oči in usta, zato je fotoaparat spet delal na polno. Posladkala sva se še s sladico in sangrijo, potem pa sva se vsa utrujena le vrnila do ad. Tako seveda nismo šli dalje. Naporen dan smo zaključili s pasjim sprehodom po plaži.

5.3.2024, torek

Grao, Vinaròs, Amposta, Sant Jaume d'Enveja – 135 km

Dopoldan sem v pza-ju spraznil wc in odpadno vodo, napolnil svežo, posesal ad, nato pa smo šli do Vinaròsa, kjer smo ob prihodu v Španijo prvič prespali. Tokrat smo šli v mesto na veliko parkirišče blizu plaže **40.474274, 0.479679**. Sledil je sprehod in

sončenje na plaži, za konec pa še vermut in radler. Spet smo morali tudi v Lidl, nato pa v Amposti po gorivo (1,29€) in na pza **40.705010, 0.585876**, kjer je bilo spet vse polno, saj je vse zastoj, celo električna. Zato smo se prestavili in parkirali nedaleč proč pri športnem parku **40.707724, 0.584716**, kjer bi lahko tudi prespali. Tu smo imeli kosilo, potem je sledil premik z ad do mesta, kjer smo že v mraku parkirali v manjši ulici v centru. Od tod smo sme sprehodili do zanimivega starega visečega mostu in po ožjem središču mesta. Potem smo v temi odšli do pza-ja v kraju Sant Jaume d'Enveja **40.704925, 0.712835**, ki je bil tudi dobro zaseden.

Tudi Vinaròs je lepo urejen

Stari viseči most v Amposti

6.3.2024, sreda

Saint Jaume d'Enveja, delta Ebre, L'Ametlla de Mar, Barcelona – 209 km

Dopoldan je spet močno pihalo, zato smo se prestavili na obalo blizu solin

40.63807, 0.751307 na mivkasto plažo. Jaz sem s štirikolesnikom odšel po parku delte reke Ebre, kjer so številne ptice in tudi prava in široka avtocesta iz mivke, po kateri vozijo sol s tovornjaki. Posel je pač posel kljub številnim omejitvam za ostale v tem parku. Popoldan smo nadaljevali v kraj L'Ametlla de Mar, kjer je tudi dirkališče in nižje ob morju dve parkirišči za ad. Mi smo parkirali malo naprej ob gradu **40.911402, 0.831283**, kjer je res lepo urejeno, skoraj idilično, vendar je tu parkiranje dovoljeno le podnevi. Tu je bila za spremembo skalnata plaža in pesek v zalivčkih, pa tudi luknje v skalah. Od tu smo potem nadaljevali po eni od avtocest do Barcelone, kjer smo le našli pza **41.364816, 2.025657**. Ta ima res velike parkirne prostore, zato sta tam lahko parkirala kar dva ad. Je pa bil pza, ki stoji pri nogometnem centru, brez vode, le wc in odtok je bilo mogoče koristiti. Bil pa je brezplačen.

Ob delti reke Ebre

Trdnjava L'Ametlla de Mar

7.3.2024, četrtek

Barcelona – 0 km

Ponoči nam je le zmanjkalo »španskega« plina, ki smo ga uporabljali spet dober mesec. Zato sem dopoldan priklopil jeklenko lna z avtoplinom (lpg), ki mi jo je napolnil Cvetko. Potem sva z Damjano z vlakom in metrojem odšla v mesto. Na začetku so bile težave pri nakupu karte, saj je bil avtomat zanje le na spodnjem vhodu, česar pa nisva vedela. V mestu sva najprej izstopila na trgu Španija, kjer je več znamenitih stavb, med njimi tudi veličasten narodni muzej umetnosti. Tega sva si ogledala, saj je bil vstop za nas upokoјence zastonj. Je vredno ogleda, terja pa kar precej časa. Od tu sva s podzemno železnico šla do trga Katalonija in se sprehodila po rambli do marine. Tako kot leta 2007, sem si tudi tokrat dal narediti karikaturο. Potem sva spet šla na metro do Gaudijeve Sagrade familije. Ogledala in poslikala sva jo le od zunaj, potem pa se z metrojem, vlakom in avtobusom vrnila do pza-ja, kjer sta naju že nestrpno čakala Viki in Oskar. Sledilo je kosilo in sprehod po okolici, kjer so rimske izkopanine in propadajoči gradiček. Ker je imela Damjana ta dan rojstni dan, sva zvečer nazdravila z italijanskim lambruskom (vino) in nadaljevala s sangrijo ob poslušanju španske glasbe.

Pogled na Španski trg v Barceloni

Brez Gaudijeve Sagrade familije ne gre

8.3.2024, petek

Barcelona, Blanes, Lloret de Mar – 89 km

Ponoči je deževalo, na trenutke tudi zelo močno. Na Dan žena sem za spremembo že zjutraj izpraznil odpadne tekočine na pza-ju, potem pa smo krenili proti Costa Bravi. Na izhodu iz Barcelone smo zaradi del na novem krožišču stali v koloni več kot pol ure. Potem je promet le stekel in po skoraj prazni cesti smo odšli do kraja Blanes. Najprej smo zavili v Mercadono, nato pa na parkirišče za ad **41.6686,2.784472**, ki je sredi mesta. Sledil je sprehod po plaži, kljub temu da je bilo vetrovno in hladno, a sončno vreme. Popoldan pa sva z Yamaho odšla v tako opevani Lloret de Mar. Najprej po obali Blansa, nato po ovinku do modernističnega pokopališča iz začetka 20. stoletja (1906), potem pa po mestu in obali. Po mojem je mesto malce zaspalo in ga je povozil čas, saj je bilo dolgočasno in prazno. Se je pa tudi naoblačilo in je padlo par kapelj dežja, tako da sva kmalu obrnila in krenila nazaj. Ob povratku sva zavila še v velik kitajski market, zapravljat seveda.

Plesalci v kraju Blanes

Modernistično pokopališče v Lloret de Mar

9.3.2024, sobota

Blanes, Girona – 53 km

Napoved vremenoslovcev, da bo ves dan deževalo, se je uresničila, saj je že zjutraj začelo deževati in je potem dež padal cel dan. Zato dan ni bil primeren za ogled, niti potovanje. Ta moker dan smo zato izkoristili za pranje umazanega perila. Do avtomatske pralnice sva se ob krajši prekinitvi dežja zapeljala s štirikolesnikom, ob zaključku pa sem se do tam zapeljal z ad, saj je spet deževalo. Sledil je nakup v Lidlu in odhod v Girono. Ker dež še ni ponehal smo se z ad zapeljali po mestu in tam na Cepsi nakupili še jeklenko propana (19€). Mesto naju ni najbolj navdušilo, razen katedrale. Popoldan smo parkirali ob pza-ju **41.990227, 2.801721**, ki je bil poln vode, saj je na pesku. Je pa tam res lepo urejena okolica, s promenado in parki. Po popoldanskem počitku je zvečer le malce prenehalo deževati, zato smo opravili še krajši sprehod s psi in tuširanje.

Znamenita katedrala v Gironi

Pogled na Girono z reke

10.3.2024, nedelja

Girona, Figueres – 46 km

Bila je nedelja in Dan mučenikov. Na ta dan bi doma običajno odšel na sevniško salamijado. A tokrat sem bil tam le v mislih. Je pa po dežju le posijalo sonce, zato sem izkoristil ugodnosti brezplačnega pza-ja in dotočil vodo in izpraznil wc. Potem smo z ad odšli v mesto in le našli prosto parkirno mesto na velikem brezplačnem parkirišču v parku, blizu katedrale **41.990501, 2.82262**. Sledil je ogled katedrale in samostanske cerkve, potem po smo tavalili po zanimivih ozkih ulicah starega mesta do središča, kjer je potekal dan ženskega športa. Mesto leži ob reki, ima pisane

barvne hiše, podobno kot v Benetkah, zagotovo pa ima še marsikaj zanimivega, čeprav nam dan prej ni tako delovalo. Nadaljevali smo po lokalni cesti ob pogledu na zasnežene Pirineje do Figueresa. Zadnje kilometre nas je navigacija spet vodila po nekih čudnih cestah do parkirišča pri supermarketu in črpalki Esclat **42.260472, 2.951041**. Od tu smo peš odšli v mesto, do rojstne hiše Salvadorja Dalija, potem pa v njegov muzej, kjer so razstavljena nekatera njegova dela. Večina gre za res odtrgane zadeve, slike, skulpture, inštalacije, tako da se človek vpraša, v kakšnem stanju so nastale. Sledil je povratek do ad, kosilo, popoldanski počitek, zvečer pa spet krajši sprehod po mestu.

Dalijev muzej v Figuresu

Muzej je nekaj posebnega tudi na zunaj

11.3.2024, ponedeljek

Figueres, Saint-Gilles – 313 km

V ponedeljek sem zjutraj na spletu prebral, da je ta dan minilo 20 let od terorističnega pokola v Madridu. Vendar to ni bil razlog, da smo se ta dan poslovili od Španije. Dopoldan smo opravili še zadnje nakupe v trgovini in bencinski črpalki Esclat, potem pa krenili po neplačljivih ac po Franciji mimo velikih mest in parka Camarque do kraja Saint-Gilles, kjer je lep pza **43.673058, 4.430626**. Gre za manjši kraj, zanimiv po svoje, saj nekateri ljudje tu živijo na ladjah, imajo veliko cerkev, zanimiv vodovodni stolp in areno za bikoborbe, kjer se zdaj dogajajo druge prireditve, žal pa ta propada. V mestu sicer nekaj obnavljajo, bo treba pa še veliko, da bo kraj privlačnejši za turiste. Pza je del velikega mestnega parkirišča (500) in je brezplačen, ima pa 13 parkirišč za ad.

Nekateri Francozi živijo kar na barkah

Mestna hiša v Saint Gillesu

12.3.2024, torek

Saint Gilles, Sisteron, Lac de Serre-Poncon, Briançon – 319 km

Dopoldan smo opravili še dnevni ogled mesta, si ogledali tudi notranjost katedrale, mestno hišo in začutili francoski utrip na ulicah. Po odhodu me je navigacija l'go spet zapeljala na plačljivo ac, potem pa je vodenje prevzel google, da smo potovali po brezplačnih cestah. Vozili smo skozi Provanso, se večkrat ustavili, okoli je bilo polno njiv s sivko, sadovnjakov, videli pa smo tudi več hidro elektrarn in akumulacijskih jezer ter kanalov. Popoldan smo prispeli v Sisteron in parkirali na pza-ju **44.191299, 5.945770**. Tu nismo ostali, saj je pza plačljiv, pa še prezgodaj je bilo za spanje, mesto pa malce stran. Tako smo nadaljevali ob velikem jezeru Lac de Serre-Poncon, ki ima lep otoček s cerkvico. Žal pa je bil nivo vode več kot 10 metrov pod polno koto, tako da pogled nanj ni bil najlepši. Ob vzpenjanju čez hribe – dvignili smo se čez 1000 metrov nadmorske višine, smo ob cesti opazili tudi velik kip planinca. Potem smo se spustili v Briançon in parkirali na brezplačnem pza-ju **44.890348, 6.629161**. Sledilo je pozno kosilo, potem pa ogled mesta v mraku, kjer je smučarski center, ki pa je bolj sameval, ker se je zimska sezona zaključevala. V mestu je tudi polno kolesarskih obeležij, saj je tu večkrat potekala etapa Tour de France. Na spominski tabli ob parkirišču pa so zapisani tudi zmagovalci teh etap, vendar le do leta 2007.

Cerkvica na Lac de Serre-Poncon

Cîte Vauban v Briançonu je tudi zanimivo

13.3.2024, sredo

Briançon, Montgenevre, Sestriere, Vercelli, Monza – 312 km

Zjutraj smo se z ad zapeljali do Carefour-a, potem pa na hribu v staro mestece Cîte Vauban, kjer je tudi cerkev sv. Nikolaja. Pred tem mestecem je ob velikem parkirišču tudi en plačljiv pza **44.901414, 6.646525**, vendar v tem času niso pobirali parkirnine za ad. Po ogledu mesteca, ki bi si zagotovo zaslužil več časa, smo krenili čez prelaz Montgenevre, kjer je bilo še polno smučarjev, plačljiva parkirišča pa polna. Zato smo se raje spustili na italijansko stran v Sestriere, kjer smo iskali pza **44.964762, 6.881479**, ki pa ga tam ni bilo, morda je bil pod snegom? Tako smo potem parkirali kar v centru, ob smučišču in to brezplačno. Bil je lep sončen dan, sneg je bil že malo južen, tako da nas je kar slepilo. Naša dva kosmatinca sta si privoščila še divjanje po zasneženi pokrajini. Nadaljevali smo po lokalnih cestah s številnimi krožišči in se za kosilo ustavili pri nakupovalnem centru Vercelli. Nato smo vozili v mraku mimo Milana, s ceste na cesto, po obvoznicah, kjer je bilo polno prometa in po osmi uri zvečer le prispeli v Monzo na brezplačen pza **45.631032, 9.288643**. Naš cilj za ta dan je bil sicer Bergamo, vendar sem imel vožnje že dovolj, saj sem bil precej utrujen

od nje. Na pza-ju sicer ni bilo vode, je nekaj smrdelo, slišal pa se je tudi ropot iz dvorane, kjer so imeli strelišče. Kljub temu smo utrujeni od vožnje vsi kmalu zaspali.

Briançon živi za smučanje in kolesarstvo

Italijansko smučišče Sestriere

14.3.2024, četrtek

Monza, Caravaggio, Chioggia – 288 km

Dopoldan sem opazil reklamo na šotoru športnega centra Rovagnati in se pošalil, da je to verjetno moja firma. Dopoldan smo odšli na dirkališče in ugotovili, da smo spali ob njem. Dirkališče obnavljalo in je zaprto, zato nismo imeli tam kaj videti, pa niti blizu nismo mogli priti. Potem smo nekaj časa vozili po lokalnih cestah, iz krožišča v krožišče in se vrteli okoli Milana. Ko smo zagledali veliko cerkev in samostan Santa Maria della Fonte in ob njem odkrili še pza v kraju Caravaggio **45.479755, 9.632831**, smo se seveda ustavili in si to tudi ogledali. Nato smo ugotovili, da bo vožnja zunaj ac prenaporna, vidljivost je bila čudna, zato smo krenili na plačljive ac, kjer je bilo polno tovornjakov, ki se prehitevajo in vozijo v dveh ali treh kolonah. Skratka bila je prava adrenalinska vožnja. Po četrti uri smo le prispeli na pza v kraju Chioggia **45.207879, 12.277212**, kjer je trajalo kar nekaj časa, da sem opravil nakup kartice in vstopil na lepo urejeno parkirišče z zapornico in vsemi priključki. Nočitev nas je stale le 6 evrov, čeprav sem si jih na kartico naložil 10, bo pa za drugič. Sledilo je kuhanje kosila, potem pa odhod v male Benetke, ob obali, preko mostov, ob kanalu, do mosta Vigo. V mestecu je polno cerkev, lokalov, penzionistov in sploh je bilo lušno. Bo treba še kdaj priti in od tu obiskati še prave Benetke.

Samostan Maria della Fonte Caravaggio

Mestni PZA v mestu Chioggia

15.3.2024, petek

Chioggia, Sottomarina, Gradež, Sežana – 240 km

Dopoldan smo opravili tuširanje pred odhodom domov, da smo porabili vodo. Sledil je ogled sosednje Sottomarine, ki nas ni navdušila, saj je plaža skoraj nedostopna in zdaj pozimi povsem neurejena. Potem smo šli mimo Benetk po neplačljivih lepih cestah, z veliko drevoredi. Postanek smo opravili na parkirišču ob marini **45.682601, 13.377893** v mestu Gradež, kjer smo imeli kosilo. Nato pa smo nadaljevali do Sežane, kamor smo prispeli ob 17. uri. Seveda smo potovanje zaključili tam, kjer smo ga tudi začeli – pri Boži in Miranu. Zvečer sta se nam pridružila še Suzana in Edi in smo čekali do pol enih zjutraj. Potem smo odšli spat v precej ohlajen ad, saj smo pozabili vključiti gretje.

Znameniti most Vigo v Chioggia

Chioggia so Benetke v malem

16.3.2024, sobota

Sežana, Krško – 174 km

Dopoldan sva z Miranom šla v nabavo vodovodnega materiala. Miran je opravil še popravilo pipe v ad, potem pa smo pri Rožmanovih imeli kosilo. Popoldan smo le krenili proti domu. Bilo je oblačno, na ac med Uncem in Lomom pa zastoj, saj tam nekaj obnavljajo cesto. V Krškem sem na našem pza-ju spraznil kaseto, doma pa je sledilo še delno praznjenje ad. Damjana je seveda najprej obiskala svojo mamo, potem pa je v napol ogreto hišo prišel še sin s svojo partnerko.

V Sottomarini šele urejajo plaže

Še zadnji postanek v Gradežu

Zaključek

Kaj naj rečem, vsi smo bili z našim prvim zimovanjem v Španiji zelo zadovoljni. Resda sem si sam to predstavljal bolj ležerno, da se bomo premikali iz kraja v kraj in tam ostali po dva ali več dni, pa ni bilo tako. Nekaj zaradi vremena, saj ni bilo tako toplo kot so nam zagotavljali nekateri (20 do 25 stopinj Celzija, v povprečju je bilo okoli 17). Drugače pa tudi zato, ker smo hoteli čim več videti in doživeti. Tako smo skoraj vsak dan naredili po deset in več kilometrov peš, kar se je na koncu poznalo tudi na izgubi moje teže. Sicer smo naredili 7.181 km z ad, pa še 781 km s štirikolesno Yamaha Grizzly. Največ stroškov je bilo seveda za nafto in bencin, čeprav sem v Španiji vedno tankal ceneje kot v Sloveniji, v Italiji in Franciji pa je bilo gorivo seveda povsod dražje. Nekaj stroškov je bilo tudi s cestninami, predvsem ko smo prihajali in smo želeli čimprej priti do španske obale. Sicer pa imajo v Španiji veliko brezplačnih avtocest, ki so lepo urejene in izven turistične sezone z malo prometa. Nekaj več sva porabila tudi za vstopnice za muzeje, parke, akvarije, zelo malo pa za kampe in pza-je. Zelo poceni je tudi plin v jeklenkah, po 14€, jaz pa sem ga dvakrat plačal po 19. Je pa avtoplin dražji kot pri nas. Mi smo v treh mesecih porabili le štiri jeklenke, saj se je Truma za gretje ponoči le redko prižgala. Presenečen sem bil tudi nad prometno kulturo voznikov, ki so zelo uvidevni, umirjeni. Policistov skorajda ne vidiš, če pa že pridejo, bolj opozarjajo kot kaznujejo, seveda če ne delaš velikih neumnosti. Tudi Španci so zelo prijazni. Je pa res, da sem sam pričakoval, da bolje obvladajo angleščino, pa temu ni tako. Večina govori le špansko oziroma enega od njihovih uradnih jezikov (katalonščina...). Če bom še kdaj šel v Španijo, bo očitno bolje, da se začnem učiti španščine, saj se oni očitno ne bodo kmalu naučili angleščine, jim še ni treba. Prijetno sem bil presenečen tudi nad gostoljubnostjo ljudi in urejenostjo krajev. Jaz sem si Španijo predstavljal z dolgimi peščenimi plažami, ob katerih stojijo ogromni hoteli. Pa sem bil v zmoti, povsod je lepo urejeno, velike in široke promenade, kolesarske steze, tudi pozimi vsak dan urejajo plaže, vse dni v tednu so na delu komunalci, tudi ponoči in ob nedeljah in praznikih. Cene so primerljive z našimi, nekatere stvari so v trgovinah morda malce dražje, druge cenejše. Ponudba je zelo pestra, tudi z brezglutensko hrano, ki jo potrebuje Damjana zaradi svoje celiakije. Tudi cene v gostinskih lokalih so zmerne, dnevni meniji od 10 do 20 evrov. Je pa na voljo vse od kitajskih, indijskih, italijanskih do maroških restavracij. Seveda bi lahko naštel še več prijetnih spoznanj, tako da bomo na iberijski polotok zagotovo še prišli. Potopis je seveda namenjen bolj avtodomarjem, predvsem so to koordinate, ostalo je napisano zgolj informativno, saj je informacij na netu dovolj in si lahko vsak poišče, kaj potrebuje in kaj ga zanima. Sicer pa je potopis, ki je deloma nastajal sproti, prav tako sem sproti obdeloval tudi fotografije (poslikal sem jih več kot 14 tisoč) morda predolg, vendar je težko strniti vse, kar smo videli in obiskali na potovanju po čudoviti Španiji. Upam, da nam bo dano, da se tja kmalu vrnemo.

Goran Rovan

Koordinate:Italija

Mantova P pri PZA-ju 45.153533, 10.691936

Cremona P 45.137739, 10.036444

Francija

Camarque PZA 43.455331, 4.427480

Španija

Vinaros PZA 40.512589, 0.507303

San Juan de Terreros P na plaži 37.351261, -1.678668

Mojacar P na plaži 37.079455, -1.850472

Retamar P ob plaži 336.831399, -2.312844

Almeria P 36.82927, -2.445169

Malaga P na plaži 36.648455, -4.474867

Torreguadiaro 36.297445, -5.272060

La Línea de la Concepción P 36.158884, -5.338774

La Línea de la Concepción PZA 36.156343, -5.355083

Tarifa P ob nogometnem stadionu 36.023480, -5.614876

Tarifa kamp Rio Jara 36.042453, -5.629913

San Fernandp P ob plaži 36.426253, -6.227571

Cadiz P ob obali 36.524536, -6.289035

Puerto Real PZA 36.533840, -6.183469

Jerez, dirkališče Angel Nieto vhod 36.712240, -6.035737

Rota P ob plaži 36.639582, -6.391778

Rota PZA 36.638311, -6.391306

Puerto de Santa Maria P ob reki 36.585428, -6.236063

Conil de la Frontera P pri klifu 36.294519, -6.113644

Conil de la Frontera P nad plažo 36.290840, -6.108992

Conil de la Frontera P v mestu (za osebna) 36.271451, -6.089170

Conil de la Frontera P na plaži 36.280953, -6.098758

Los Canos de Meca P 36.189263, -6.025539

Los Canos de Meca PZA 36.189352, -6.021396

Barbate PZA 36.183658, -5.935565

Barbate P ob obali 36.185528, -5.915798

Barbate P ob reki 36.191825, -5.915547

Facinas PZA 36.150242, -5.707462

Bolonia P 36.086899, -5.767140

Bolonia P za ogled rimskega mesta 36.090436, -5.770219

Tarifa P restavracije El Olivo 36.078358, -5.690802

Tarifa P pri gasilskem domu 36.024643, -5.614266

Tarifa PZA 36.017938, -5.610513

Tarifa P pri Lidlu 36.020911, -5.599330

Palmones P 36.175400, -5.437900

Palmones P 36.173573, -5.431307

San Diego P na plaži 36.310476, -5.260881

San Luis de Sabinilles P 36.363177, -5.227582

Estepona P 36.417719, -5.171838

Estepona P pri marini 36.414012, -5.160867

Estepona P na mivkasti plaži 36.415094, -5.163557
Estepona P pri kongresnem centru 36.431218, -5.128783
Cancelada Gregorio Beach PZA 36.455763,-5.051661
San Pedro de Alcantara P pri wake parku 36.489176, -5.002002
San Pedro de Alcantara P 36.480893, -4.981855
San Pedro de Alcantara P 36.476548, -4.981782
Marbella P pri kongresnem centru 36.510051, -4.903201
Ronda PZA 36.752260, -5.147967
Ronda PZA Camping El Sur 36.722039, -5.172085
Costabella P ob plaži 36.49944, -4.816823
La Cala de Mijas P blizu plaže 36.504864, -4.683971
Fuengirola P na sejmišču 36.548575, -4.619565
Malaga P 36.715312, -4.439861
Benalmádena PZA 36.593316, -4.531919
Torremolinos P ob plaži 36.645472, -4.477458
Benalmádena P pri gradičku Colomares 36.590779, -4.573353
Nerja P 36.74758,-3.873986
Almuñécar P na koncu mesta 36.733050, -3.716248
Almuñécar P ob morju 36.732439, -3.712678
Almuñécar P v mestu 36.736401, -3.686219
Carchuna P pri gradičku 36.695798, -3.435241
Calahonda P 36.702410, -3.421274
Castell de Ferro P 36.722677, -3.360720
Adra P 36.744937, -3.012864
Almeria P v luki 36.832790, -2.465006
Almeria pitna voda 36.819647, -2.436542
Almeria P ob morju 36.815487, -2.431921
Tabernas 37.048720, -2.395188
Tabernas kamp Route 66 37.074045, -2.359895
Tabernas, P dirkališča Andaluzija Almeria 37.085250, -2.266878
Tabernas, Fort Bravo kamp 37.048590, -2.422805
Tabernas, P tematskem parku Oasys Mini Hollywood 37.020761, -2.434854
Tabernas P v mestu 37.050052, -2.395284
Tabernas Fort Western Sergio Leon free PZA 37.031698, -2.446479
Almeria P ob morju 36.815201, -2.424480
Cabo de Gata P 36.778749, -2.242908
Cabo de Gata P pri svetilniku 36.722182, -2.192002
Cabo de Gata P 36.738688, -2.207822
Carboneras P ob koralni plaži 36.962222, -1.900220
Carboneras P Playa de los muertos 36.953327, -1.904286
Playas de Vera P pri nudistični plaži 37.222064, -1.804100
Villaricos P na plaži 37.243977, -1.775037
Calabardina P na plaži 37.432734, -1.511444
Calabardina P pri stolpu 37.436763, -1.484669
Mazarrón P ob plaži 37.576386, -1.230051
Mar de Cristal P 37.645428, -0.771341
Cabo de Palos P pri svetilniku 37.634201, -0.691992

San Javier PZA 7.775919, -0.742790
Los Alcázares PZA 37.729147, -0.861570
Los Alcázares P v mestu 37.75241, -0.842588
Santa Pola P pri Pola Parku 38.196117, -0.576422
Santa Pola P 38.191722, -0.578493
Santa Pola P 38.192269, -0.566979
Alicante P na plaži 38.289445, -0.520565
L'Albir P ob robu mesta 38.568079, -0.063192
L'Albir P v mestu pri Consumu 38.570535, -0.069723
L'Albir makadamsko P v mestu 38.574995, -0.070619
Altea PZA 38.602830, -0.049974
Oliva P pri Lidlu 38.924882, -0.109483
Daimús P v ulici 38.981881, -0.148326
Gamdia P pri muzeju Faller 38.959732, -0.184898
Algemesí free PZA 39.197195, -0.432877
El Palmar P 39.314655, -0.317826
El Saler P 39.387162, -0.327154
El Saler P Eco Area 39.386646, -0.332038
Moncofa PZA 39.796371, -0.141522
Grao free PZA 39.979837, 0.022813
Vinaròs P 40.474274, 0.479679
Amposta PZA 40.705010, 0.585876
Amposta P pri športnem parku 40.707724, 0.584716
Sant Jaume d'Enveja free PZA 40.704925, 0.712835
Montsià P na plaži 40.63807, 0.751307
L'Ametlla de Mar P pri gradiču 40.911402, 0.831283
Barcelona free PZA 41.364816, 2.025657
Blanes P 41.6686, 2.784472
Girona free PZA 41.990227, 2.801721
Girona P pri katedrali 41.990501, 2.82262
Figueres P pri Esclat 42.260472, 2.951041
Francija
Saint-Gilles free PZA 43.673058, 4.430626
Sisteron PZA 44.191299, 5.945770
Briançon free PZA 44.890348, 6.629161
Briançon PZA 44.901414, 6.646525
Italija
Sestriere free PZA 44.964762, 6.881479
Monza free PZA 45.631032, 9.288643
Caravaggio PZA 45.479755, 9.632831
Chioggia PZA 45.207879, 12.277212
Gradež (Grado) P pri marini 45.682601, 13.377893